

مەسەلەى وىژدان

دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی

زنجیره‌ی پوښنځیری

*

خاوه‌نی ټیټباز؛ شهوکه‌ت شیخ به‌زین

سهرنووسیار؛ به‌دران ټه‌مه‌د هه‌یب

ناوونیشان: دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی ناراس، شه‌قامی گولان، هه‌ولیر

ئەحمەد موختار جاف

مەسەلەى وىژدان

يان: چۆن بووم بەخانەدان

چىرۆكىكى كوردىيە

پېشەكى و لىكۆلېنەوہ:

دكتور ئىحسان فوناد

ناوی کتیب: مهسه‌له‌ی ویزدان - چیرۆکی کوردیه
نووسینی: ئەحمەد موختار جاف
پیشه‌کی و لیکۆلینه‌وه: دکتۆر ئیحسان فوئاد
بلاوکراوه‌ی ئاراس - ژماره: ٦٨٥
پیت لیدان: سه‌ه‌ند سه‌رتیپ
هه‌له‌گری: به‌دران ئەحمەد حەبیب
ده‌ره‌ینانی هونه‌ریی ناوه‌وه: کارزان عەبدولحەمید
به‌رگ: مریه‌م موته‌قییان
چاپی دووهم - هه‌ولێر - ٢٠٠٨
له کتیبخانه‌ی گشتیی هه‌ولێر ژماره (٩٧٣) ی سالی ٢٠٠٧ ی دراوه‌تی

پیشکشہ...

* بهگیانی پاکی باوکم کہریم بهگی ہمہد بهگی قادر پاشا
کہ ہم دستنوسہی لہتہک چہند یادگار یکی کہدا پاراست،
لہ سووتان و فہوتان.
* بہہموو ئہدہب پەرورانی ولاتہکہم!

لہ خہو ہہلسن درہنگہ میللہتی کورد خہو زہررتانہ
ہہموو تہئریخی عالہم شاہیدی فہزل و ہونہرتانہ
دہساتی کوشن ئہی قہومی نہجیب و بیگہس و مہزلووم
بہگورجی قہتعی کہن ئہو ریگہ دوورہی وا لہبہرتانہ

پیشه‌کی

نوسه‌ران و شاعیرانی دلسۆزی میلله‌تی کورد، گه‌لی یادگاری به‌نرخ و به‌سۆزیان بۆ به‌جی هیشتوین که له‌بەر باری هه‌میشه ئالۆزاوی کۆمه‌لی کورده‌واری و کزیی توانای چاپه‌مه‌نی، له وهختی خۆیدا هه‌روا له کون و قوژینی تاریکدا بی ناز ماونه‌ته‌وه. ونیوون و فهوتانی ئەم ده‌ستنووسه به‌نرخانه، زیانیکی ئیجگار گه‌وره‌ی داوه له سامانی زانیاری و ئەده‌بی نه‌ته‌وه‌ییی میلله‌ته‌که‌مان، وه لیکۆلینه‌وه و میژووی ئەده‌بی میلله‌ته‌که‌مانی شیواندوو و پچر پچر کردوو. جا بۆیه - به‌لای منه‌وه - هه‌ولی دۆزینه‌وه‌ی ئەم یادگار به‌نرخانه له‌گه‌ل ئەو هه‌موو ئەرك و ئاره‌ق رشتنه‌ی تووشی ئەو که‌سانه ده‌بیته، بۆ ئەم مه‌به‌سته پیرۆزه کۆشش ده‌که‌ن پێویستی به‌که‌می سه‌رشانی هه‌موو نوسه‌ر و شاعیر و ئەده‌به‌په‌روه‌ریکی میلله‌ته‌که‌مانه.

منیش ئەمرۆ خۆم گه‌لی به‌به‌ختیار ده‌زانم که به‌شیکێ بچووکێ ئەم ئەرکه پیرۆزه جیبه‌جی ده‌که‌م به‌بلا و کردنه‌وه‌ی ده‌ستنووسیکی به‌نرخێ شاعیری گه‌وره‌ی کورد ئەحمه‌د موختار به‌گ. ئەحمه‌د موختار به‌گی جاف شاعیری جوانه‌مه‌رگ به‌هۆنراوه به‌سۆزه‌کانی شوینیکی ره‌نگینی بۆ خۆی به‌جی هیشتوو له ئەده‌بی کوردیدا، به‌لام وه‌ک له‌م ده‌ستنووسه‌وه ده‌رده‌که‌وێت ئەحمه‌د به‌گ شاعیریکی گه‌وره‌ نییه و به‌س، به‌لکو ده‌ستیکی بالاشی هه‌یه له نووسینی چیرۆکدا.

ئەم چیرۆکه‌ی ئەحمه‌د موختار جاف له هونه‌ری چیرۆکنووسیدا شوینیکی ناوه‌نجیی هه‌یه له نیوان چیرۆکی کورت و پۆماندا (چیرۆکی درێژ)، واته‌ ئه‌و بابته‌یه که له زمانه ئه‌وروپاییه‌کاندا پێ ده‌وتریت Nouvelle (povist) story⁽¹⁾، چیرۆکی له‌م بابته به‌شیوه‌یه‌ک داده‌پێژریت

(1) "povist" به‌زمانی پووسی.

که پروداوهکانی ماوهیهکی دور و دریژتر داگیر دهکن بهبهراورد لهگه‌ل چیرۆکی کورتدا - که تهنیا پارچهیهکی بچوکی ژیان پرون دهکاتهوه و بهدوری ژبانی یهك دوو کهسدا دهسوورپتهوه - بهشیوهیهکی گشتی - له کاتیکیدا ئەم سەرگوزشتهیهی ئەحمەد موختار جاف نووسیویهتی پالەوانهکانی زۆرترو ههمه‌پهنگن له پایه‌ی کۆمه‌لایه‌تی و خوورپه‌وشت و هه‌لسوکه‌وتیاندا(۲).

سهرکه‌وتنی چیرۆکنووس تا راده‌یه‌کی زۆر به‌ستراوه به‌چۆنیتیی هه‌لبژاردنی پالەوانی چیرۆکه‌که‌یه‌وه. له‌م کاره‌دا ئەحمەد موختار به‌راستی وردی پیشان داوه. مه‌سه‌له‌ی ویزدان، به‌سه‌ره‌اتی پر له‌ ئازار و ئەشکه‌نجه‌ی له‌ ده‌ستچوونی ویزدانی ئاده‌میزادیکی ساکاره‌ له‌ کۆمه‌لایکیدا که‌ ویزدان به‌لایه‌وه هه‌ر بۆ ناوه و نرخ و بوونی نییه. بۆ مه‌به‌ستی شیکردنه‌وه‌ی ناته‌واوی و زولم و زۆری کۆمه‌لایه‌تی، نووسه‌ر پالەوانه‌که‌ی زۆر باش هه‌لبژاردوه. زۆر به‌فهن‌دی له‌ خیزانیکی هه‌ژاردا بی‌ دایک و باوک په‌روه‌رده‌ بووه، نیمچه‌ خوینده‌واریکه‌ تازه‌ ده‌ستی گه‌یشته‌وه‌ته‌ پاره‌ی مووچه‌خۆری، خاوه‌نی بیروباوه‌ریکی تایبه‌تی نییه، سه‌رمایه‌که‌ی ته‌نیا، ساکاری و راستگویی خۆیه‌تی. له‌ سه‌ره‌تادا به‌تایبه‌تی پیش‌ ئه‌وه‌ی ببیت به‌مووچه‌خۆر، ساویلکه‌ و بی‌ فرۆفیل له‌ هه‌موو شوینیکی که‌ ئیشی تیا ده‌کات به‌دوای ویزدانا ده‌گه‌ریت و خول ده‌خوات. به‌لام بی‌هه‌وده، له‌ دواییدا ناکۆکیه‌کی به‌تین په‌یدا ده‌بیت له‌ نیوان ویزدان و پاکیه‌تی ئه‌مدا و

(۲) لام وایه‌ وه‌ختی ئه‌وه‌ هاتوه، له‌ زمانی ئه‌ده‌بیماندا بۆ هه‌ریه‌کی له‌م به‌شانه‌ی چیرۆک ناویکی تایبه‌تی دابننن، بۆ ئه‌وه‌ی به‌ته‌واوی جیگیر ببی و هه‌موو که‌سی و به‌کاری به‌ئینی به‌تایبه‌تی له‌ لیکۆلینه‌وه‌دا. بۆ نمونه‌ ده‌توانین بۆ چیرۆکی دریژ و شه‌ی رۆمان به‌کار به‌ننن، بۆ story که‌ ناوه‌راسته‌ له‌ نیوانی رۆمان و چیرۆکی کورتدا و شه‌ی سه‌رگوزشته‌ به‌کار به‌ننن، وه‌ بۆ چیرۆکی کورت short story کورته‌ چیرۆک به‌کار به‌ننن.

ساخته‌بازی و بی‌ویژدانیی ئەو دەستەوبەرەییە دەکەوێتە ناویەوه. کاکلی
چیرۆکەکه پیشاندانی ئەم ناکۆکییە.

نووسەر بۆ دەرختنی ئەم ناکۆکییە، هەروا له خۆیەوه رێستە
هەڵنابەستیت، بەلکو وەستایانە هەلوێست و پلەیی ئەم ناکۆکییە له رێی
گفتوگۆوه دەردهخات.

زمانی ئەم گفتوگۆکردنە بەشیوەیەکی زۆر جوان نووسراوه، ورد و
گونجاوه لهگەڵ پایەیی کۆمەڵایەتی و خوورپوشت و نەفسیەتی ئەو
کەسانەیی هاوبەشیی کارەساتی له دەستچوونی ویژدانی پالەوانی
چیرۆکەکه دەکەن، ئەم ویژدانەش پلە بەپلە نیگارکێش کراوه، خەریکه له
دەست دەچیت و سەرله‌نوێ هەل دەداتەوه هەتا له دواپیدا بەتەواوی کز
دەبیت و بەرهو نشیو و زەلکاوی بی‌ویژدانەکان دەخزیت و نوقم دەبیت.

نووسەر زمانیکی ساکاری بی‌زۆر لیکردنی بەکارهیناوه و زۆر جار
هەر بەشیوەی ئەو کەسانە دەوێت که خۆیان له ژبانی رۆژانەیاندا
گفتوگۆی پی‌دەکەن – ئەمەش پلەیه‌کی دیاریکراو نیشان دەدات له
شارەزاییی شاعیر له هونەری چیرۆکنووسیندا. ئەگەر خۆینەوه‌ری بەرپز
گەلی جار وشە و دەربرینی بیگانەیی بکەوێتە بەرچاو، نابیت لای سەیر
بیت چونکه ئەمە کتومت زمانی نیوچەرخ لەمەوبەرمان بۆ دەردهخات.
ئەمەش له گەشەسەندنی زمانی پەخشانی هونەریدا بایەخی خۆی هەیه
بەتایبەتی بۆ ئەوانەیی له پەرەسەندنی ئەدەبی کوردی دەکۆلنەوه.

هیندی جار وردەکارییه‌کی شاعیرانە دەبینین له بەکارهینانی
رێستەیه‌کی جوان و وردا بۆ دەرختنی راستیه‌کی تەواو له شوینی خۆیدا.
بۆ نمونە کاتی رهنیسی دائیره محاکەمەیی زۆرابە فەندی دەکات که چۆن
بەم خەتە ناشیرینەوه کەوتوووتە دەستبرینی خەلکی بەعەرز و حال
نووسین و تووشی گیرمەوکیشەیه‌کی زۆر دەبیت، نووسەر جاری هیچ
نادات بەدەستەوه دەربارەیی خۆیندەواریی رهنیسی دائیره، تا خۆینەوه‌ر

بەتەواوی حالی دەکات لەو شەپشەقەیی تووشی زۆرابە فەندی دەبێت بەناحەق، ئەمجا بەدوو پستەیی جوان و ورد خۆیندەواری و خۆشخەتیی پەنئەسی دائیرەمان بۆ پوون دەکاتەو.

پەنئەسی وتی:

– کورە کۆی لەوێیە؟

فەرەن دوو سی کەس حارزبوون.

– نەختی دەمولووتی بکوئەو!

بۆ ئەدەبی نەبۆ قەدری دەمولووت و چاوم بەشەقازلە تەئەدیب کرا. ئەو راقەکەمی حەوالە کرد و دای بەدەسمەو. کە تۆ فەکریم ئەو خەتە پیسەیی من هێشتا زۆر لە خەتی پەنئەسی جوانترە، لە دلی خومدا وتم: خودا قودرەت قابیلی تۆیە یەکی لەسەر خەت ناشیرینی محاکمە دەکریت و یەکی لەبەر خەت ناشیرینی، مەسعود بوو و بەختیارە؟

ریالیزی پەنەگراڤە Critical Realism لە ئەدەبی میللەتانی ئەوروپادا بەو رێبازە گەورەییە دەلێن، کە لە سەدەیی نۆزدەهەمەو کەوتە پەیدا بوون و گەشەسەندن. ئەم رێبازە ئەدەبییە بایەخیکی گەورەیی دا بەرپووه‌لمالینی دەسلالەتی پەر لە زولم و زۆری چینه دەسلالەتارەکانی ئەو سەردەمی ئەوروپا. ناتەواوی و تەلەکەبازی و دەستپەرنی چینه کار بەدەستەکانی دەرخت، چاوی میللەتانی کردووە و راستیی بەختیاریی ژیاڤی ژیرسایەیی رێژی سەرمايەداریی بۆ دەرختن. لە نووسەر بەناوبانگەکانی ئەوروپادا کەمەشخەلی ئەم رێبازەیان هەلگرتوو دیکن، بەلژاک، ستاندل، تۆلستۆیە. سەرکەوتنی ئەم رێبازە ئەدەبییە گەورەییە لە راستی و وردیی نیگارکێشاندا. دەتوانین بلیین کە ئەم چیرۆکەیی ئەحمەد موختار جاف لە ئەدەبی کوردیدا سەرەتای ئەو رێبازە ئەدەبییە.

هەرەها لەم بارەییەو دەتوانین بلیین کە نووسەر سوودیکی گەورەیی لە تەقالیدی ئەدەبی کوردیش وەرگرتوو، بەشێوێکی داھینەرە.

بەتايبەتى لەو رېبازە پۆشئىرىيە مەزنە كە لە زەمانى ئەحمەدى خانىيە ۱۶۵۰-۱۷۰۶ شەيداي چارەسەرىكە بۆ ھەموو ئەو ناتەواوى و دواكەوتنەى لە ژيانى كوردەواريدا دەيبىنەت، بەرپەخەگرتن و ئامۆژگارى و سكالاكردن و بانگ و ئاواز دەپەوئەت مىللەتى كورد بخاتە سەر راستەپى شەقامى ژيان.

ئەم رېبازە مەزنە لە سەدى نۆزدەھەمدا كەوتە ئەوپەرى بەھىزببون و گەشەسەندن لەلايەن حاجى قادرى كۆيىيە ۱۸۱۶-۱۸۹۷ و لە پاشاندا لە سەرەتاي سەدى بىستەمدا گەلى لە شاعىرانى كورد پەپەرويان كرد وەكو پىرەمىرد و زىوەر و بىكەس و سەلام و جگەرخوئەن و گەلىكى تر. ئەم سوود وەرگرتنە لە تەقالىدى ئەدەبى كوردى بەلگەپەكە بۆ شارەزايىي ئەحمەد موختار جاف لە تەقالىدى ئەدەبى كورديدا، سەدە بەدواى سەدەدا بەشئوہىيەك كە گونجاوہ لەگەل بارى نۆيى كۆمەلەكەيدا و لە گيانى ئەو سەردەمەى شاعىر تىايدا ژياوہ جيا نەبووتەوہ.

ئەم سەرگوزشتەيەى ئەحمەد بەگ، دوو چىرۆكى ئەدەبى بىگانەى ھىناموہ ياد... يەكەمىان چىرۆكى كچەكەى كاپىتانى شاعىرى بەناوبانگى رپوس ئەلىكساندەر پۆشكىن^(۱) ۱۷۹۹-۱۸۳۸ كە سەرگوزشتەى ئەفسەرىكى ئەو سەردەمەيە بەلام تىكەل كراوہ بەرپووداوى وا كە ژيانى مىللى و ناتەواوى دەرەبەگايەتى تارادەيەك تىدا دەرخواوہ. لام وايە ئەم ھاتنەوہيە يادەم لەبەر ئەوہبى كە لە نىوان ھەردوو سەرگوزشتەكەدا لەپەكچوونىك ھەيە - با بەشئوہىيەكى گشتى و درشتىش - لە بابەت و شئوہى گىرپانەوہدا.

دووہم بەرھەم، رۆمانىكى وليەم گۆدوينى ئىنگلىزىيە ۱۷۵۶ - ۱۸۳۶ كە ناوى Things As They Are ھەموو شتەك وەكو خۆى - وليەم گۆدوين

(۱) پۆشكىن: شاعىرى گەرەى رپوس شان بەشانى ھۆنراوہ چىرۆكىشى نووسىوہ و چىرۆك بەشكى بەجىي بەرھەمەكانىيەتى سەرەراى ئەو ھەموو بەرھەمە ھۆنراوہيىيانە كە داى ناوہ.

بەم پۆمانە وىستويەتى ھىندى پووى كىردارى چىنە بەرزەكانى ژيانى
ولاتەكەى ئەوساى بخاتە پوو و ناوهرۆكى چىرۆكەكەى شەرىكى سەختە
لە پىناوى دەرختى راستىدا لە كۆمەلەك كە جەوى ژيان بە دەست ئەو
چىنانە وەيە كە ئەم ھىرەشيان دەباتە سەر و پووى راستە قىنەيان
دەردەخات. سەرگوزشتەكەى ئەحمەد موختار جافىش ھەر لە بارىكى وا
سەختدا نووسراو، دواكەوتنى كۆمەلى ئىمەشى بچىتە سەر كە لەگەل
ولاتانى پۆژئاواى ئەوساشدا جىاوازيان ئاسمان و پىسمانە.

دەمىننەتەو سەر ئەوھى كە ئايا ئەم دەستنووسە وەختى خۆى
خوینەوھرى بوو و كەوتووھتە دەست كەس؟ بەپىي ئەو سەرنجانەى كە لە
كۆتايى چىرۆكەكەدا نووسراو كۆرپكى تايبەتى خویندەوارانى ئەوسا
ئەم كارەيان لە شاعىر وەرگرتوو وە خویندويانەتەو. بەو سەرنجانەى لە
كۆتايى دەستنووسەكەدا دەريان خستوو بو شاعىر ئەحمەد موختار
جاف، تەنيا لە بەشىكى كەم لە ناوهرۆكەكەى رازى بوون. بەلای منەو
ئەمە ھۆيەكى گرنگە بو لەچاپنەدانى، سەرەراى بوونى ھۆى تىرش.

ئەحمەد موختار جاف بەناوهرۆكى ئەم سەرگوزشتەيە گيانىكى
ئازادىخووانە و شۆرەشگىرانەى نىشان داو و بەمە دەچىتە پالى ئەو
نووسەرانەى ھاوچەرخى كە لە مەيدانى رەخنەگرتنى تىزى مىراتى رزىوى
دەرەبەگىدا، ئەسپى قەلەمىيان چاپووكانە تاو داو لە نمونەى ئەرەب
شامىلوڤ چىرۆكنووسى كوردى سوقىتە. شاكرفەتاح، عەبدولواھىد
نوورى، ئىبراھىم ئەحمەد... ھتد. بەلكو دەتوانىن بلين كە پىشەرەو بو ئەو
نووسەرە لاوانەى ئەمپۆمان كە دەست دەبەن بو ئەم بابەتە گرنگە لە
بەرھەمەكانىندا، چونكە نىوچەرخ لەمەوبەر ئەم پەيامە پىرۆزەى گرتووھتە
ئەستۆى خۆى.

د. ئىحسان فوئاد

بەغدا ۱۲ ئەيلوول ۱۹۶۹

نبی امیہی ترقی کردن بے مغایہ لغویہ نفس او
مسکانهم زور لانا خوشبو انا اوندہ جنم
له ترقی کرد له دلی خود اقرارم داکه دکو
آشناکم و آئی ونا بکم . دتم کرد به دروزن
وضیات و لطیف او پر و غرامه که کار اوی
دانا بوم . حقیقت له مدتی زور مکده ماشوم
کرد که اقوام قات قات زیاری کرده هکوی
له جاران زیار اعتماد ب ایالت له مدته دا
که له اوساره رابوم به مناسبت اوده وه که
جیله کم نزدیک فرگوتی بود امور فرگوتی کم کرد
نعلی فرگوتی که بوبه آسام جبار اوی
آسام کرد آوی حوضه فرگوت و نا و حوضه که
زور سیم دیکه کاغذ زلی خسی ناکه و حق اوه که

بوگنہ . دفعہ ایک عرض مدد کر قربان ہوئی
مدخلی تعلقت ام فرگوتہ ناکم فرگوت مال
خدا یہ ابلہ ہو جیگا ایک پاکر بی وام
آدہ دست نویر درستینہ اونڈہ آف دغنی تہ
رادہ و آوی زور مکہ رنگ و نامی گور رادہ
دست نویرش مقصد لہ لفظ تہ ام آدہ ان
ہیں اہل تہ مانوتہ جو ابیک زور معقولے
دامر دہ : دتے روالہ دیارہ نہ خونیرہ دہ
ہوئی نازانے ام حوضہ قولہ تہ قولہ این حویک
ہیں اہ بی کہ وای فی مور کو تم کرد .
روریک لہ برصفا در فرگوت و نشیبوم لہ کل ملد
درس اگوتہ وہ . جبار جبار دس اہ بد لہ لا
اسی ی اگر تہ ذری اہ دا لہ وقتہ دالہالی

ويلادەتم لە قەزاي (ھ) بوو، لە بنەمالەيەکی ھەزار، باوكم لە شەري گەرەدا شەھيد کرابوو، ئيتەر بيکەس و بي دەرەتان مابوومەو بەديار دايميکی ھەزاروھە بەھەزار مەشەققەت و کولەمەرگی، نانی ھەرزەن و بەرماوھي گەرە مالان و ھيندي دانەويڵەي پەيدا ئەکرد ھەر بو ئەوھي مني ھەتيو پي بگەيەني لە مەکتەبدا، کە تازە کرابووھوھ لە مەرکەزي قەزادا. بەلام مەعەلئەسەف ئەم ئاواتانەي بەکورت و کويري ھاتەبەر، ھيندەي نەبرد، خوا ئەويشي بردهوھ بو لاي خوئي.

بەم جوړه مني بيکەس و بي دەرەتان لە لاي چەن بوړه خزميکم بەتەنيا لەم دنيايەدا لە ناز و نيعمەتي دايک و باوک کەوتم. ئەم بوړه خزمانەش لە ئينسانەتي خويانەوھ بوو، کە نان و پيازنيکيان پي حەلال ئەبينيم، چونکە لە راستيدا ھيچ ھەقيکم بەسەريانەوھ نەبوو.

کە توژي گەرە بووم و ھوشم کرايەوھ، ئەوھندە ئەقلم بەوھ شکا کە ئەرکي بەخيوکردني خوّم بەخەمە سەر شان و بازووي خوّم بەتايبەتي کە خيرا خيرا دەياندا بەگويمدا، «ھەتيو! شوکور گەرە بوويت، بووي بەپياو، مەعيشەتي خوّت ئيتەر خوّت پەيداي بکە!» وەنەبيت لە لاي ئەم بوړه خزمانەش، مانەوھم بەبەلاش بووي، بەلکو لەو چەن سالەي لايان بووم، لە ھەموو ئيشيک و

بیگارییه کدا موشاره کم کردبوو، هر له شوانی و گاوانی و عهر د کیلان و دیراو هه لدانه وه هه تا شه نوکوه و خهرمان کو کردنه وه.

به مانه هه موو مهنون بووم، بهو شهرته ی دهرم نه کهن و نانیکی ره قم پی حه لال ببینن. من هر خوم دهیزانم نهو روزه چهن خهفته بار بووم، که مانه وهم لایان بهو شیوه یهش نامومکین بوو، ناچار مائلناواییم لی کردن. که بینیم، ئیتر بی دایک و باوک، بی خزم و بیکهس فری درامه نه م جیهانه سهخته وه به شوین ئهرکی نان پهیدا کردندا. هه موو ئه مه لیشم نه وه بوو که دوو خه پله ی هرزن و چایه کی شیرین حه لال بکه م!

جاری سهره تا، روزه نا روزه ده گه رام به سهر دوو کانه کانی شارد، روزه لای ئاسنگه ر، روزه لای دارتاش، روزه لای پینه دوز کارم نه کرد. به لام له چهن عانه یه ک زیاتر هیچم ده ستگیر نه بوو.

کونه ئاشنایه کی باوکی ره حمه تیم، روزه ره حمی تلیسایه وه به رام بهر به م وه زعه ناخوشه ی من، بیستبووی که که می خوینده واری نه زانم، له گه ل خویدا بردمی بو لای دوو کانداریکی تاجیر، بهو غه رزه ی معاونه ته ی بکه م له دوو کانه که یدا. به لام هر له نه وه له وه شعورم به وه کرد که وه ستای دوو کاندارم، غه لوغه شیکی زور نه کات، به تایبه ته ی له گه ل ره شورووتی دهره ودا که نه هاتن بو کرینی که لوپه ل و شه کر و چایی و شتی که. له پاش ماوه یه ک، نه وه نده ئاشنایه تیم پهیدا کرد له گه ل وه ستامدا که جاروبار بتوانم، ده مه ته قییه کی له گه لدا بکه م. روزه کیان لی م پرسه:

– وه ستا ئایا به شه ریه ته غه لوغه شکردن له تیجاره تا حه لاله؟

وه ستام که له وه ده چوو قهت نه وه ی به من رهوا نه ببینی سوئالی وای لی بکه م، به نیوه موپی و نیوه ته عه جو بیکه وه سهیری کردم و نه مجا فرمووی:

– هرچی ته سهیلی مه عیشه ت بکات بو خه لکی جائیزه، بهو شهرته ی

قه تل و عهرز و نامووس بردنی تیا نه بی!

– ئه ی مه سئه له ی ویزدان چییه؟

– هه تیو له مه زیاتر قسه مه که!

مەجبۇر بووم بەسكوت. رۆژىك پېم وت:

– وەستا من كۆيۈرە خەتتېكم ھەيە، لەلام وايە ئەگەر حيسابت لەگەل ھەر كەسى ھەيە لە دەفتەرىكا بينوسم چاكە؟

جوابى دامەوہ و وتى:

– عەزىزم، من لە دەفتەر چاكترم ھەيە. ھەلسا چوۋە پشتى دووكان، گۆلەيەك بەنى ھىنا كە پارچە كرابوو. ھەر پارچەيەكى بەنەوعى رەنگ كرددوو، گرىي بچووك و وەسەت و گەورەى لى درابوو. وتى:

– ئەمە دەفتەرى منە!

كە ئەمەى وت، زۆر حيرەتم كرد. پېم وت:

– مەقسەدت چىيە؟

كابرا بەبى تەئەمول پېي وتم:

– ئەم دەفتەرە ھەر يەك رەنگى، عەلامەتى ناوى يەك شەخسى قەرزارە، و ھەريەك گرىيەكى عەلامەتى مىقدارى قەرزەكەيە.

– وەستا بەلكو ئەوئەندە ئىسم كە تۆ قەرزت لە لايمان ھەيە، ئەوئەندە رەنگ دەست نەكەوئت؟ شەخسى سى چوار قەلەم قەرزارت بى، بەگرى جەمعى زەحمەتە، عەلاوہى ئەمانە، زۆر ناويان ھەيە، وەك يەك وەھان.

مەسەلا مەحموود كورپى ئەحمەد وە مەحموود كورپى قادر، تۆ چۆن لە بەينى ئەم دوو مەحموودەيا فەرق ئەكەيت؟

– بەرەنگى دەموچاويان من ئەيانناسم، وەمن حيسابى خۆم ئەزانم. كە چاوم كەوت بەقەرزارى ياخو بەشەخسى كە حيسابم لەگەليا بىت، دلم خورپەى تى ئەكەوئت.

– ئەى بەلكو دوو كەس كە قەرزارت بن يەك دەفەچاوت پىيان بكەوئت، مەسەلا يەكى لەوان مەمەد كورپى ياروھيسى ناو بى، وە دەرپويە قەرزارت بى، ئەوى تريان مەمەد كورپى مير وھيسى ناوبى، پەنجا پويە قەرزارت بى، تەگبىرى چىيە؟

- ئيتىر دريژى مەكەرەو ئىمە باوك و باپيرمان واى كىردوو و دەولەمەنیش بوون.

كە ئەم قسەيەم بىست مەجبور بېدەنگ بووم، ھەر چەند منیش ئەوئەندە عاقل نەبووم. ئەمما لە دلى خۆمدا مۆتەئەسیر بووم لەم تەقلیداتە كە ئەوئەندە لە مېشكماندا جېگېربووە كە تەرجیحى^(۱) نەخوئەندەوارى بەسەر خوئەندەواریدا ئەكەين. باوجودى ھېشتا ھەقمان بەدەستە، چونكە ئەوئەندە كەسمان دیوہ كە بەخوئەندەوار مەشھورن وە موعامەلاتیان وەكو ترە، ئەو عەنەناتى قەدىمىيە^(۲) وەكو ئەمانە قېوول بەكەين، ھېشتا ھەقمان بەدەستە. بەواسىتەى ئەوئەوہ كە شاگردبووم و ھەموو وەقتى خواردەمەنى و سائیرەم دەبرد بۆ مالى وەستام، لە مالىاندا مەحرەمىەتم پەيداكرەد و ھاتوچۆى مالى وەستام ئەكرەد.

دېقەتم كىرد وەستاژن بەدەرەجەيەك ھوكمى بەسەر وەستامدا ھەيە فەوقى تەسەور ناكرى^(۳). مەسەلا: رۆژى ھوكمى لە وەستام كىرد و وتى: «ئەمپۆ لە ھەمام ژنى فلان كەسم دیوہ كەوايەكى زۆر جوان و كراسىكى تازەبابەتى لەبەرەبوو، بەخوا جوان بوو. دەبى لەو نەوعە بۆم دروست بەكەيت!» وەستای بېچارە لەبەرئەوہ كە ئىتاعەتى زۆر بوو، ھەرچەندە عمووم سەرۋەتى ھەزار رۆپيە نەدەبوو، فەرەن بۆى دروست كىرد. كە وەقتى ئەيكرە بەرى، ئەوئەندە دريژ بوو لە پاش و پېشەوہ نيوگەزى بەناو قورپاودا ئەخشا وە لە مودەتېكى كەمدا خراپ دەبوو. لەبەر ئەمە كە سەرۋەتى كەم و مەسرفى زۆر بوو، فەقيرە مەجبور بوو، سبەھىنى كە ئەچوو بۆ دووكان ئەنواعى ساختەكارى و بىوئىژدانى ئەكرەد، بۆ ئەوہى كە زەرەرى شەو، يەعنى دەستە جەكە پر بكاوہ، حېرەتم لە ھەموو شت زياتر لەيەك مەسئەلە بوو، كە باوجودى ئەو ھەموو موحەبەت و ئىتاعەتە

(۱) تەرجیح: لا باشتەر.

(۲) خوورپەوشتى كۆن.

(۳) ئەوئەندە لە ئەندازە بەدەربىت، بەبىر و ھۆشى ئادەمیزادا نەيە.

مەرزە^(۱)، بەعزەن^(۲) وەستا لە وەستاژنم عاجز ئەبوو ھەزار قسەى پى ئەوت كە ئىنسان بۆ ھىچ كەسى ئىستعمالى ناكات، وەپىي ئەوت: «من تۆ لە سەگ بەكەمتر ئەزانم، ھەر زۆر قسە بكەيت تەقلات ئەدەم!» تەعەجوبم ئەكرد كە بەم ھەموو ئىتاعەتەو ئەم ھەموو تەحقىراتە بى مەعنايە، مەعناى چىيە؟ بەعزەن كە ئەچووینە مالى وەستام تى ئەفكرىم، وەستاژنم بەدەستى جلى جوانەو دانیشتوو لە مالى نەزافەتدا^(۳)، ئەمما ھەوشە و ناو مال و خواردنیا لە نىھايەتى پىسىدا بوو.

ھەوشەكەيان پىر لە پىسى و ھەوزەكەيان بۆگەن، مەنجلەكانىيان ھەموو ژەنگاوى بوو. بەعزەن ئەمدى فەقیانەى ئەو كراسە جوانەى، وەستاژنم لووتى پى ئەسپى. رۆژى پىم وت:

– وەستاژن ئەگەر دەستەسپى بىرپى بەچوار عانە بۆ لووت سپىن چاكتىر نىيە؟ و ئەگەر ئەم ھەوشەيە ھەموو رۆژىك پاك بىرپىتەو و لەو ئاوە پىسە چىشت لى نەنن خۆشترنىيە؟

– رۆلە گوى مەپەرى تەماشاكە مالى فلان و فلان كە لە ئىمەش دەولەمەنتىر و ھايە. زەرەرىش نىيە بۆيان!
– ئەى مەسئەلەى حىفزولسىحە^(۴) چىيە؟

– ئەم قسانە درۆيە و ئىمە باوەرمان بەم نەوعە شتانە نىيە و ئەم قسانە دكتۆرەكان و مەكتەبلىيەكان كە كافىرن وتويانە وە ئىللا بۆ ھەموو نەخوشىيەك، دۆعايەك يا شەخسىك^(۵) ھەيە. نىھايەت ئىنسان يا كەللەيەك شەكر بۆ مورىدىك يا شەخسىك ئەبات و ياخو نەختى دانوولە وە ياخو

(۱) لىرەدا تەواو، رپوت.

(۲) ھىندى جار (بعضاً).

(۳) لە ئەوپەرى پاكىيا.

(۴) لە شىساغى، تەندروستى.

(۵) گۆرى پىاوى ئىنىي بەناوبانگ، كە خەلكى دەچنە سەرى بۆ دوعا خوئىدن و پىرۆزى.

سيوجگهريك بۆشەخسىك ئەبات و لە دەست ئەو نەخۆشپىيە نەجاتى ئەبىت. تەماشاكە عىللەتى بادارى كە گاۋرەكان رۇماتىزىنى (۱) پى دەللىن وە ھېشتا دەرمانى نەدۇزراۋەتەۋە، ھەر كەسى بىبى ئەچپتە سەر كانى با (۲) و خەلاس ئەبى بەبى دقتور و دەرمان، ئىتر ئەوانەى تۇ ئەللى درۋىيە و باۋەرى پى مەكە! بىستومە نەختى خويندەۋارى، ئەگەر ئەتەۋى لەلاى ئىمە بيت، ئەم نەۋە قسەى كافرانە مەكە!

لە پاش چەند مودەتى كە تى فكرىم، بەو نەۋە لە لاى ۋەستام ئىدارە ناكەم. مەجبور تەركم كرد، چووم بووم بەپىاۋى تىجارى كە ھەقىقەت بەزاهىر پىاۋىكى باش بو، ھىچ ۋەقتى نوپۇز و رۇزۋى نەئەفەوتاند و ھەمىشە مەشغولى وىرد خويندن بو (۳) ئەمما ئەو گەزە كە كوتالى پى ئەفرۇشت لە گەزى خەلقى كورتتر بو، و ھەر ۋەقتى معامەلەى تووتن يا شتىكى ترى لەگەل فەقىرىك بگردايە، تى ئەفكرىم خەرىكە بەتەۋارى مەھوى بكاتەۋە و كەمالى بى وىژدانى و بى ئىنساڧى سەرف ئەكرد. ئەو دىانەت و ئەو خىانەتەى «موسبەت و (۴) منفى بوون و بوۋبو بەباعىسى تەعەجۇب و تەحەيور».

تىجارى ئاغام دوو كورپى بو، يەكى لە عومرى ھەشت و يەكى لە عومرى دە سالىدا كە ھىچيان نەخويندبوو. رۇزى عەرزى ئاغام كرد:
- ئەگەر ئەم مندا لانه بنىرى بۆ مەكتەب چاكتىر نىيە؟
- ھەتىو ديارە تۇيش بەۋاسىتەى ئەو كۆيرە خەتەۋە ئەحمەق بوويت. كورپى من خويندنى بۆ چىيە؟ ئىمە كاسبىن، ھەقمان بەسەر خويندەۋە چىيە؟
من كورپى خۇم بۇچى ئەننىرم بۆ مەكتەب؟ بۇچى كافرى بكەم ۋەكو گاۋرەكان لە ھاۋىنا قاچ و سەريان رپوت بكەن؟ ئىمە ھەر چلۇن بوۋىن

(۱) مەبەست: نەخۆشپى رۇماتىزىمە.

(۲) شوپنىكە لە نزيك سلېمانىيەۋە كە نەخۆشى بادار ئەچنە سەرى بۆ چاكيوون.

(۳) خويندەۋە دووبارە كرىدەۋەى قورئان و ھەدىس بەدەنگىكى نزم.

(۴) مەبەست لەۋەيە پىكەۋە نەئەگونجان، ناكۆك بوون لەگەل يەكتىر.

ئەبى ۋەھابىن! ئاغام غەلاۋەى تىجارەت فەلاھەتېشى ئەكرد، لاکىن خۇى
 ئاۋ ۋەزمىنى نەبوو، بۇ فەلاھەت مەجىبوور لە مولكى بەگزاڧەيەكى
 دەرلەمەندا فەلاھەتى ئەكرد ۋە نەزارەتى جووتەكانى درابوۋە دەست من،
 ھەموو پۇژى تۆۋى جووتەكانى، من ئەمدا بەجوتيارەكان. پۇژى كە
 چووم تى فكىرم جووتكردنى پۇژيان زۆر كەمە ۋ تۆۋى زۆر ئەبەن، ھىچ
 دەنگم نەكرد! لە پاش دوو سى پۇژ سبھەينىيەك زوۋ چووم بۇ
 تەحقىقاتيان. كە تى فكىرم يەكى لە جووتيارەكان لە لاي غەلافىك سى
 مەن گەنمى ۋا بەدەستەۋە ۋ ئەيفرۇشى، پرسىم:

– ئەۋە چىيە؟

– ھى خۇمە!

– منىش لەبەر ئەۋە ئەمزانى مەسئەلە چىيە بەتەھدەيدەۋە پىم وت:

– بەراستى پىم بلى!

لە پاش ئىلھاحىكى^(۱) زۆر، راستى پى وت:

– ئىمە قاعىدەمان ۋايە كە ھەرچى گەنم بېھىن بۇ تۆۋ، سلسى^(۲)
 ئەفرۇشىن بۇ خۇمان.

– ئەمە دوو زەرەرى ھەيە: ئەۋەلەن گەنمەكە ئەدزىن ئەمە زەرەرىك.

دوۋەم، تۆۋەكە كەم ئەكەن ۋە كەمى تيا ئەبىت.

– قورىان جووتيارى ھەموو كەس ۋايە، ئىمەيش ۋەكو خەلق.

خولاسە نەزارەتى جووتەكانم كرد تا ۋەقتى حاسىلات پى گەيشت ۋ
 كردمان بەخەرمان.

چەند خەرمانىكى تىرىش نىزىكى خەرمانەكەى ئىمە بوو. ۋەقتى كە

خەرمانەكان پاك كران ۋ سووربوون، تى فكىرم ھەموو فەلاھەكان بەشەۋ

دەستيان كرد بەدزىنەۋەى گەنم ۋ جو.

منىش شەۋىك پىم وتن:

(۱) مەبەست لە سووربوونە لەسەر شتى، زۆر كردن بۇ ھىنانەدى شتى.

(۲) ثلث: سى يەكى شتى.

- ئەمە داخلى وىژدان نىيە! ئەم ساھىب مولكە ئىنسانەتى كىردوۋە، ئىۋە
بۆچى دىزى لى ئەكەن؟

- برادر، ئەمە كە بەھسى ئىنسانىيەت و وىژدانكىرنە، لىرە پارە ناكات!
تەنیا من نەبى ھەموو دراوسىكانم بەقەدەر ئارەزوولەو خەرمانانەيان
دىزى، سەركارىشمان حازر بوو، ئەمما ھەر يەك مىقدارىك گەنم و جۆيان
دا بەسەركارەكان. كە كابرأى سەركار ھات بەمنى وت:

- بۆچى تۆ ھىچ دەنگت نىيە؟

- من خىانەت ناكەم!

- باشە چاوت بەخۆت ئەكەوئىت!

كە پۆژ بوۋەو تى فكىرىم بەگ تەشرفى ھات دوو سى توولە و تانجىي
بەشۆينەو بوو، لە كەمالى عەزەمەت و شەوكەتدا، تەماشايەكى
خەرمانەكانى كىرد. كابرأى سەركار دوو سى قسەى بەدىيەو بو كىرد، تا
ھاتە سەر خەرمانەكەى ئىمە.

با وجودى ئەو كە بەنىسبەت كاي خەرمانەكەو گەنمەكەى ئىمە زۆر
بوو، سوورىي خەرمانى دراوسىكانم كەمتر بوو. كابرأى بەگزادە بەبى
تەئەمول دەستى كىرد بەھىدەتكىردن وتى:

- درۆ ئەكەى دىزىت كىردوۋە!

مىنىش مەجبور ھىكايەتى دىزىتىي گەنم و جۆ و بەرتىل خواردى
سەركارم بۆ گىرأىيەو.

زىاتر ھىدەتى كىرد^(۱) و وتى:

- تۆ درۆ ئەكەيت! من پىاوى خۆم ئەناسم دىزى لە من ناكەن. ئەمانە
ھەر ئەو پىاوانەن كە تا ئىستا دە كەسىان بەبى قەباحەت ھەر لەبەر
ئارەزووى من بۆيان كوشتووم، وە سەد كاروانيان بۆ رووت كىردوومەو و
ئەم مولكانە كە من ھەمە لە ساىەى چوار پىنج پىاوى وەكو ئەمانەو يە.
كەواى وت بەھىدەتەو زىاتر وتى:

(۱) مەبەست تىزىبون. بۆ توورپىي.

– خەرمانهكان دهور بكه نه وه!

له سهر ولاخه كه ي خۆي دابه زى و له پاش دهور كردنه وه ي خهرمانه كان ئهوانه ي كه دزييان كردبوو، ههر كه سى ميقدار يكي تريش له سهر ئيقتر احي سهركاره كه عه فوو كران به غه يره ز خهرمانه كه ي ئيمه كه به زياده وه لى سهندين، مه علوم بوو كه سه داقت خيانه ته و خيانه ت سه عاده ته. كه هاتمه وه خزمه تي تيجارى ئاغام ئه م حيكايه ته م عه رز نه كرد.

له وه قتي هاوينا له گه ل ئاغام، چووم بو ديهاتي ئه تراف بو تووتن كرپن. له وي تووتن پى نه گه يشتبوو. كه له ريگه وه ئه چووينه مالى كوڤخا، دياريه كي جوان، به قه ده ر شه ئنى كابر اى كوڤخا دى بوو، به ناوى خه لاته وه ته قديمى ئه كرد. وه له گه ل عموم ئه هاليدا به نه وعى گفتوگوى ئه كرد به كه مالى شيريني و نه زاكه ت وه ههر وه قت به حسى قيمه تي تووتن به اتايه پيشه وه، هه زار سويند و قورئانى ئه خوارد كه ”ئهمسال تووتن زور ره زيله و ئيمه هه موو مه حو بووينه وه، ئه م ما به ههر قيمه تي كه ئيوه بلين من قبوولمه، ههر به شه رتى ئه وه له يه ك ليره چوار ئانه قازانجم بو به ئلنه وه، له وه زياتر، حه رام بيت وه كو گوشتى سه گ. چونكه ئيوه عموم ئاشناى قه ديمى منن. ” منيش له دلى خوڤدا له وه ي كه ته سه ورم كردبوو ئاغام پياويكى بى ويژدانه په شيمان بوومه وه، وه زور ته قديرى ئاغام كرد له دلى خوڤدا، كه ئه م پياوه له م هه موو ديهاته دا كه گه رايه له گه ل هه مووياندا دوستايه تي و معامه له ي ئه وه نده له داخلى ويژدانايه. خو لاسه گه رايه وه ناوشار له پاش چه ند موده تي چووين بو تووتن داگرتن، وه ختى كه ئه چووين بو سهر كللارى تووتن بيچاره زه راعه كه له دلى خوڤدا قه رارى دابوو مه سه لا: ئه و كللارى تووتنه ي ده باتمان ده ر ئه چى وه ختى كه دهورمان ئه كرد وه شه ش باتمان ده ر ئه چوو.

كابرا خۆي سه رسام ئه بوو وه هه قيقه ت منيش زور ته عه جويم ئه كرد ئه مووت «يا ره بى ئه مه چى بى ئايا موازنه ي ئيمه غه له ته يا ئيمسال باتمان گه وره بووه! مه گه ر كه من نازانم و تى نه گه يشتووم تيجارى ئاغام

بزماریکی داوه له تۆپی قهپانهکه و ئهنواعی حیلەبازیی تیایدا کردووه بۆ ئهوهی هه‌میشه ده باتمان بکات به‌شەش باتمان. وه‌حاسل تووتنمان داگرت، ئه‌هالی گردبوونه‌وه بۆ قه‌تعی نرخ. ئاغام وتی «که چوومه‌وه مه‌مله‌که‌ت بۆن، نرخ ئه‌پرین!» که چوینه‌وه شار له پاش چەند رۆژیک به‌فر و باران به‌شیده‌ت ئه‌باری هه‌موو ئه‌هالییه بیچاره‌کان به‌له‌رزه له‌رز و هه‌موو له‌شیان قورای بوو، هاتن بۆ ده‌رگای حوجره‌ی ئاغام.

ته‌ماشام کرد، ئه‌و سیما به‌شووشه‌ی ئاغام به‌عه‌بووسی ته‌بدیل بوو، ئه‌و قسه شیرینانه‌ی بوو به‌زه‌هری مار. به‌حیده‌ته‌وه پێی وتن:

– ئه‌م قه‌ره‌بالغه چییه؟ بۆچی هاتوون؟

وتیان:

– قوربان هاتووین بۆ نرخ‌ی تووتن برین.

که وایان وت، ده‌فته‌ریکی ده‌ره‌ینا و وتی:

– مردووتان مرئ، نرخ‌ی چی؟ هه‌موو قه‌رزارن! ئه‌مسال باتمانی تووتن دوو پوپیه ناکات.

– قوربان ئیمه‌ش فه‌قیرین مه‌رحمه‌تت بێ!

– له‌وه زیاتر قسه مه‌که‌ن وه‌ئیللا ئه‌لیم به‌پولیس ده‌رتان بکات! برۆن شکاتم لی بکه‌ن، ئه‌وسا چاوتان به‌خۆتان ئه‌که‌وێت، ئه‌وانه‌ی ئیوه شکاتی له‌ لا ئه‌که‌ن، هه‌موو شه‌وه له‌ دیوه‌خانی منا قاوه و چایی ئه‌خۆنه‌وه! هه‌ر که ناوی پولیسی هینا هه‌روه‌کو شه‌یاتین که بیسمیلای لی بکریت، هه‌ریه‌ک به‌لایه‌کدا رایان کرد، وه‌هایان ئه‌زانای پولیس وه‌زیفه‌ی مه‌خسوسی ئه‌مه‌ته که ئه‌وان ئه‌زیه‌ت بدا.

ئه‌وه‌نده عه‌قلیان نه‌بوو بلین پولیس بۆ ئینزباتی مه‌مله‌که‌ته‌یه که که‌س غه‌در له‌ که‌س نه‌کات. منیش له‌ گۆشه‌یه‌که‌وه دانیشتبوم تا خه‌لق رۆیشت. به‌ئاغام وت:

– قوربان ئه‌م حاله‌ته چییه و له‌سه‌ر چی عاجز بوویت؟ خۆ تو ئه‌وسا له

دیھاتا زۆر بەشیرینی قسەت ئەکرد؟

- پۆلە توو ئەم سەگبابانە ناناسیت، ئەوسا ئەگەر بەشیرینی قسەم نەکردایە تووتنەکیان نەئەدامی، ئیستاکە تووتنی خۆم وەرگرتوو، ئەبێ وابلیم.

- قوربان لە خسووسی ویزدانەو چی ئەفەر موویت؟

- قسەمی قوور مەکه! ئەگەر لە سالیکا دەستی ئەهالی چوار دی نەبێم، چۆن ئیدارە ئەکەم؟

- ئەی بوو سالی ئاینده چی ئەکەیت؟

دەستی کرد بەپیکەنین و وتی:

- پۆلە ئەمانە زۆر کەرن! ئەمین بە ئەمسال زووتر دینەو.

هەقیقەت ئاغام راستی کرد، هەر عەینی ئەو ئەهالییە لە سالی ئاتیدا زووتر هاتنەو بوو لای ئاغام و ئاگایش عەینی پرۆگرامی تەتبیق کرد و دیسان موو فەق بوو، زۆر تەعەجوبم کرد، سەبەبی چییە کە ئەم ئەهالییە وا ئەکەن؟ هەر چەندە فیکرم کردەو هێچم بوو مەعلوم نەبوو. هەر ئەوئەندە تێ گەیشتم کە ئەهالییە کە لەبەر فەقیری مەجبوورن هەر لە زستاندا دەست بکەن بەقەرزکردن لەسەر تووتن و ئەوئەندە عەقلیان بوو، کە بچن بوو هەر کوو هەر وەکو ئەم وایە، جا کەوابوو ئەم ناسیاوترە و ئومیدی رەحمیان لی ئەکرد، هەر چەند نەیشیبوو.

«حەیانە کیوی تەنیا لە یەک پلنگ ناترسی با وجودی حەیانە، ئەوئەندە عەقڵی هەیه کە هەموو پلنگێک ئەیخوات!» ئەم ئەهالییە فەقیرە و ئەم مەحسوور مانەوئەیان سەبەبی چییە وە بوچی وەهان؟! حیرەتم کرد هەر ئەوئەندەم زانی کە نەبوونی مەکتەب و واسیتەئە نەخویندەوارییانە کە ئەحوالیان وایە. ئەکسەری وەقت تەماشای دەفتەری ئاغام ئەکرد کە لەو شارەو کە مەوقیعی ئیستیھلاکی تووتنە وە تووتنی بوو سەوق ئەکەن بوو ئەهات.

سەرسام ئەمام چونكى بەعزىكى بەتەرك وە بەعزىكى بەسەماح، وە قىسمىكى بە(فۆگانى) و... و... لە توتتەنەكەى دەرئەچوو، بىچارە ئاغام باوجوودى ئەو ھەموو زۆلم و زۆرە كە كرديووى كە وەختى توتتن لە تەرەف تەدبىرچىبى ئەو شارەوہ بۆى ئەفرۆشرا يا قازانچىكى زۆر كەمى ئەكرد وەيا سەروبەر دەرئەچوو، چونكە ئەو تەدبىرچىبە ھەرچى ئارەزووى خۆى بووايە ئەوئەندەى بۆ ئاغام پارە ئەناردەوہ.

پۆژى عەرزى ئاغام كىرد:

– ئايا ئەگەر ئىوہ كە چەند تىجارىكى دەولەمەنن، ئىتىفاق بكنە وە قومپانىيەك^(۱) تەشكىل بكنە وە لەتەرەف ئەو قومپانىيەى خۆتانەوہ، دوو كەس لەو شارە بەوئەكالت دابننن، بۆ عمومتان توتتن بفرۆشئت، ماكىنە جەلب بكنە و قىسمى لەو توتتەنە بكنە بەپاكەت، ئەو قازانچە بۆ خۆتان بئت باشتەر نىيە؟ ئىوہ كە مادام پۆحى ئەم ئەھالىيە بىچارەيە دەرەھىنن كە بەئەنواعى رەزالەت و فەلاكەت بەخۆى و مال و منالەيەوہ شەش مانگ خەرىكە دە باتمان توتتن پەيا ئەكەت وە ئىوہ بەم نەوعە لئى ئەسئنن، بۆ خۆتان بئ باشتەر نىيە لە غەيرە؟

– عەزىزم ديارە تۆيش وەكو مەكتەبلىيە شىتەكان وايتە. ئىمە باوك و باپىرمان ھەر وەھايان كىردوہ، خۆشمان ئەبى وا بكنەين!

– قورىان ئەقلى باوك و باپىرمان بۆ زەمانى خۆيان باش بوو، بەكارى ئىستا نايەت. عەجەبەن تەفەنگى قەپاغلى باشە يا موعەدەل ماووزەپ و مەترالىوۆز و ئەم نەوعە شتەنە؟ سوارى كەر باشتەرە ياخو ئوتومبىل؟

– ھەزار قسەى وەھا بكنەيت عەقلى كۆن لە عەقلى تازە باشتەرە!

كە تى فكىرم بۆ ئىلزام و سكووتى ئاغا، سكووتكىردن و بئدەنگىبوون لە ھەمووى چاكترە. ناعىلاج بئدەنگ بووم.

لە پاش ئەو چەند مودەتئىك لەلای تىجارى ئاغام مامەوہ . موازەنەم كىرد،

(۱) مەبەست شەرىكەيە.

له لای ئه و دانیشن بۆ من فائیده نییه. هه‌لسام له‌گه‌ل کاروان له شار ده‌رچووم، پویشتم بۆ قه‌زایه‌کی تر که داخلئ ئه و لیوایه بوو. که گه‌یشتمه مه‌رکه‌زی قه‌زا هه‌قیقه‌ته‌ن جی‌گه‌یه‌کی خۆش و هه‌وایه‌کی له‌تیف و باخ و باخچه‌یه‌کی جوانی بوو. ئه‌مما مه‌عه‌له‌سه‌ف ناو کۆلانه‌کانی له که‌مالی پپسیدا بوو، پر بوو له مه‌جاری و ئاوه‌رۆ و زبل و پپسای، به‌مه هه‌قیقه‌ته‌ن دلته‌نگ و عاجزبووم، تی فکریم بۆچی شوینی هینده باخ و گولزاری تبادابی وه له جه‌مالی ته‌بیعه‌تا وه‌کو به‌هه‌شت بی، که‌چی وا بی قه‌در و قیمه‌ت سه‌یر بکریت؟ له پاشانا تی فکریم که ئایا ئه‌م قه‌زایه بی به‌له‌دیه بی؟ وه ئه‌گه‌ر به‌له‌دیه‌ی تادا مه‌وجود بی، کئ بی ره‌ئیی به‌له‌دیه‌ی؟ ئایا ئه‌گه‌ر خه‌لکی ئه‌م قه‌زایه بی، چۆن رپعیه‌ت و چاودیری ناکات؟

پاش ئه‌وه‌ی له چایخانه‌یه‌ک هیندی ئیستراحه‌تم کرد، ئینجا چووم به‌شوین هۆده‌یه‌کدا بگه‌ریم بۆ ئه‌وه‌ی ئیستراحه‌تی خۆمی تادا جیبه‌جی بکه‌م. هۆده‌یه‌کم دۆزییه‌وه به‌پاره‌یه‌کی هه‌رزان. شه‌وی تی فکریم که ئایا له‌م قه‌زایه‌دا چۆن گوزهران بکه‌م؟ که بیرم که‌وته‌وه خۆ من کویره‌خه‌تیکم هه‌یه، ئه‌ی بۆ نه‌چم بۆ سه‌رای حکوومه‌ت وه به‌ئیس‌تدا نووسین نانی په‌یدا نه‌که‌م؟ پاشان ترسی ئه‌وه‌م لی نیشته‌که ئیجازه‌م نه‌دن. به‌یانی، به‌که‌مالی مه‌راق و شله‌زاوییه‌وه، پووم له سه‌را کرد. هه‌ر ره‌شورپوت و لادیی بوون، وه‌ک شاره‌ میرووله به‌یه‌کدا ئه‌هاتن و ئه‌چوون.

که چاوم گه‌یرا ته‌نها دوو سی عه‌رزوحالچی مه‌وجودن، که به‌سه‌یمایاندا و خه‌لکی ده‌وریاندا، ئه‌وزاعیانم به‌خراب نه‌زانی. ئیتر منیش قسوورم نه‌کرد، هه‌ر له‌و نزیکانه‌ چهن ته‌به‌ق کاغه‌ز و دوو سی ئووج و هیندی مه‌ره‌که‌بم کپی و له سووچیکی به‌ر ده‌روازه‌ی سه‌راکه‌دا ده‌رگا و دووکانی خۆم دامه‌زراند. رسی ئه‌و رۆژه‌م ته‌نها ئیستدعایه‌ک بوو، به‌لام خوا ئه‌میشی به‌خیر بۆ نه‌گه‌یرام. چاوه‌رپی ئه‌وه بووم، عه‌رزوحالی یه‌که‌مم مه‌جرای خوی بگریت وه ره‌ئیی دائیره‌ بیخوینیته‌وه.

ئىستائىش بۆم حەل نەبوو، ئايا لەبەر خراپىي خەتەكەي من بوو ياخو رەئىسى قەزاكە نەخوئىندەوار بوو، حاسلى بەھەر ئەحوالىك بوو خوئىندبوويانەو، بۆي مەلوم بوو كە مەسئەلەي ئىستدعاكە لە جياتى ئەوھى كە بنووسم «حەيوانەكانم ژمارەكراون و دوو جار قوچانايان بۆ براو، مەغدوورم، نووسىبووم من دوو تاقم حەيوانم ھەيە و ھەر تەنيا تاقمىكى ژمارە كراو. ئىسترحام ئەكەم، رەفەي مەغدوورىيەتم بفرمون!» رەئىسى دائىرەكە ئەمەي دىبوو، بەحىدەتەوھ رووي تى كردم.

– كورپە كابرا تو خەلقى كام ولاتى؟

– قوربان ئەسلەن خەلقى ئەم ولاتەم.

– ئەم دەستبىرپىنە چىيە؟ تو مادام نازانى بنووسى، بۆچى خوت كرووھ بەعەرزوحالچى؟ تەماشاش كە بەم خەتە پىسە، ئەم ئىستدعايە بى مەعنايە نووسىوتە؟ لە جياتى بۆ رەفەي مەغدوورىيەتى ئەم فەقىرە بنووسى، زياتر مەغدوورت كرووھ، ھەر ئىستا حەوالەي پولىسخانەي ئەكەم و ئەوراقت لەحق بگرن. ئەمجا چاوت بەخوت ئەكەوئىت، بەقانونى عەشائىر چونت مەحكوم ئەكەم تا ئىتر لەمەولا كەس ئەمانە نەكات! كە ناوى قانونى عەشائىرى برد، تەعەجويم كرد، چونكە بىستبووم قانونى عەشائىر مەخسوسە بۆ ئەوھى كە شەرىكى موھىم لە بەينى دوو عەشائىردا واقع بىت، قەتل و قىتالى تىدا كرابى بەمەحكەمە قابىلى حەلكردن نىيە، ياخود بۆ مەسئەلەيەك كە ئەگەر بەقانونى مەدەنى بكرىت بۆ سىياسەتى ئەو مەوقىعە زەرەر بىت، ئەمجا بەقانونى عەشائىر ئەكرىت.

زۆر ترسام وتم «ئەم مەسەلەي منە زۆر موھىمە»، بەترس و دلە لەرزەوھ عەرزىم كرد:

– قوربان من عەشائىر نىم و رەئىسى عەشائىرىش نىم. فەقىرىكم بۆ خوم كاسبى ئەكەم، من ھەقم چىيە بەسەر قانونى عەشائىرەوھ؟

– ئا كورپە كى لەوئىيە؟

فهره ن دوو سی حازربوون، وتی:

– دهی نهختی دهمولووتی بکوتهوه!

بی ئهدهبی نهبی قهدهری دهمولووت و چاوم بهشهقازله تهئدیب کرا.
ئهوراقهکهمی حهواله کرد و دای بهدهستمهوه. که تی فکریم ئه و خهته
پیسهی من، هیشتا زور له خهتی رهئیس جوانتره. له دلی خوئدا وتم «خودا
قودرهت قابیلی تویه یهکی لهسه خهت ناشیرینی موخاکه مه دهکریت و
یهکی لهبه ر خهت ناشیرینی مهسعوود بووه و بهختیاره؟». حاسل بردمیان
بوؤ پؤلیسخانه، لهوی تهقریریان وهرگرتم. کابرایهک که نهختی دؤستم بوو
بوو بهکهفیلیم و بهکه مالی عاجزییهوه گه رامهوه، چوممه ئه وه هؤده
خانوهی که بهکریم گرتبوو. دانیشتم ئیواره لهبه ر عاجزی نانم پی
نهخورا، شهوی کهفیلهکه م هاته لام وتی:

– عهزیم عاجزی فائیدهی نییه، ههلسه برؤ عیلاجی خوئت بکه!

– عیلاجم چییه؟

– پارته ههیه؟

– بهلی!

– رهئیس موخته میدیکی ههیه، بچو تهشه بوسی پی بکه!

– ئاخیر نایناسم؟

– مهراق مهکه من دیم له تهکتا.

خؤلاسه ههلساین چووین بوؤ مالی کابرای موخته مید، که تی فکریم
دیوه خانیکی دریزی ههیه که پره له کیچ و ئهسپی و دووکه ل ئینسان کویر
ئهکات.

خوی له سهدری مهجلیسهوه دانیشتبوو، مالامال ئه و دیوهخانه، پره له
ئینسانی رهشورپووت. وام بوؤ مهعلووم بوو که هه موویان وهکو من له
موخاته رهدان، وه بوؤ رهفعی ئه و خهته ره که له ریگایاندا به بهغیریره ز ئه و

دیوه‌خانه پیسه، مه‌لجه‌ئی دنیا‌ه‌ئیکیان نییه، چونکه هه‌موو‌ک‌ه‌س ئینتیزاری ئه‌کرد که سائره^(۱) هه‌لسن وه خه‌لوت بیّت، منیش له عه‌ینی ئه‌و فیکردها بووم، ئه‌مما له‌به‌رئه‌وه‌ی که خو‌فی من له هه‌موویان زیاتر بوو وه یاخو ته‌حه‌مولم بو عه‌زابی کیچ و ئه‌سپی و دووکه‌ل هه‌بوو له هه‌موویان زیاتر، له دانیشدا سوپاتم کرد. تا هه‌موویان هه‌لسان، وه به‌مه‌حره‌مانه شه‌رفیایی حوزووری موخته‌مید بووم و ئه‌وه‌ی لازم بوو جیبه‌جیم کرد و گه‌پ‌اینه‌وه!

سبه‌ینی ته‌ماشام کرد که چوومه‌وه پو‌لیس‌خانه، گه‌زی چی و جاوی چی؟ ئه‌وساکه به‌پئوه ئه‌وه‌ستام، ئیستا دامنه‌نین. ئه‌وساکه به‌حال مه‌یدانی قسه‌م بوو، ئیستا مونته‌زیری گه‌توگۆی منن. خو‌م پی نه‌گیرا له قو‌میسهرم پرسى:

– ئه‌مرو خو‌م زور به‌موخته‌ره‌م ئه‌بینم به‌عه‌کسی دوینی، ئه‌مه چییه؟
– به‌خوا منیش نازانم! ئه‌وه‌نده هه‌یه ئیستا ئه‌مریکمان له جه‌نابی ره‌ئیس‌ه‌وه بو هات که فلان که‌سی ئیستیداعانوس که ئه‌وراقی بو ئیوه حه‌واله کرابوو، ئه‌وراقه‌کانی ئیعه‌ده بکه‌نه‌وه بو خو‌م و زور ئیحترامی بگرن! ئیمه‌ش مه‌جیوور بووین به‌ئیتاعه‌تی ئه‌مر و حه‌قیقه‌ت ئه‌م مه‌سه‌له‌یه وه‌کو مو‌عجیزه وایه!

پاستیشی ئه‌کرد، قو‌میسهر خه‌به‌ری نه‌بوو، ئه‌مما خو‌م ئاگام له‌و مو‌عجیزه‌ی ئه‌و شه‌وه هه‌بوو که کردبووم.
قو‌میسهر وتی:

– ره‌ئیس وای ئه‌مر کردوو که ته‌شریف بینن بو مه‌قامی ئه‌وان! منیش هه‌لسام و چووم و ره‌ئیس فه‌وقلحه‌د ئیحترامی گرتم و ئه‌مری کرد چاییان بو هی‌نام و پیی وتم:

(۱) سائره: مه‌به‌ستی له هه‌موو خه‌لکه‌که‌یه.

- ئىشت چىيە بۆت بىكەم، ئەوا ئەوراقەكەشم لابردي؟

- قوربان ئىشم ھەر ئەويە مەنزونم بفرمون بۆ ئىستيدعا نووسين.

- عەزىم تۆ نايىزنى من تەگبىرى باشترت بۆ دەكەم.

دەرحال ئەمريكى نووسى كە بەغەيرەز زۆراب ئەفەندى ناو، كە ئەسلەن خەلقى ئىرەيە وە ئىستا ھاتووتەو و خەتى جوانە ئىستيدعا نووسين بۆ ھەموو كەس مەمنووعە، منىش بەكەمالى مەمنوونىيەو ئەمرەكەم وەرگرت و دام بەرپەئىسى بەلەدىيە. دوو عەرزوحال نووسى فەقىر كە دراوسىيى دووكانم بوون و وەجھى مەعیشەتيان تەنھا ئىستيدعا نووسين بوو، بەئەمرى بەلەدىيە مەنع كران! منىش ھەر چەند قەلبەن مۆتەئەسىر بووم بۆيان كە نانم بىرپىن، ئەمما لەبەر ئەو وەزعى موحىت وای تەقازى^(۱) ئەكرد كە ھەموو شەخس سەعادەتى خۆى لە فەلاكەتى ھاوجىنس و ھاوزمانى خۆيدا ئەبىنى، منىش سەرفى نەزەرم كرد لە وىژدان و وتم: «بەجەھەننەم ئەمرن لە برس! بەئىستلاحي^(۲) كوردى بەگونى بارگىرمەو! با خۆم مەسعوود بىم، ئىنسان ئەبى تابعى موحىت بى». چەند مودەتى بەعەرزوحال نووسين مامەو، لە ساپەئى ئەو مەسلەكەو ميقدارى پارەم كۆكردەو و بەواسىتەئى ئەو پارەيەو مەغروورىيەتتىكى تەواوم لە خۆمدا دەرك دەكرد، وە بەو مەسلەكەئى خۆم پازى نەبووم، ھەموو وەختى چاوم لە بەرزبونەو بوو بۆ جىگاي عالى، ھەرچەندە ئەو لياقەتەم لە خۆمدا نەئەبىنى. ئەمما چونكە زۆرى وام دىبوو كە بەو ھەموو جەھالەتەو، من لەمان عالمتربووم وە مەقامى گەورەيان ئىشغال كردبوو، منىش ئەو ماخوليايە كەوتبوو سەرم و نەمئەزانى چى بىكەم؟ پۆزى لەگەل كابرانى ئاشنام قسەم كرد وتم:

- فلانى من خەياللىكى وام ھەيە؟ كابرانى جوابى دامەو و وتى:

(۱) پىويستى.

(۲) مەبەست لە قسەئى پىشيانانى ئىو خەلكىيە كە باو.

- عهزیزم ئهوه له ن پیم بلی پارهت ههیه یان نا؟
- مهبله غیکی کافیم ههیه.
- کهوابی ئیتر هه موو شتی سههله، ئه ماما به عزی مهسله که ههیه ئه بی
قبوولی بکهیت!
- وهکو چی؟
- مهزه رته بو هاوجینسی خوت، درۆزنی، خیانهت!
- مه عنای ئه مه چیه؟
- ئاشناکه م جوابی دامه وه:

– ئه مانه له م موحیته دا وهکو شه هاده تنامه ی مه کته ب وایه له سائیری
ولا تانا! هه تا وا نه بی ئومیدی ته ره قیکردن بی مه عنایه! هه رچه ند منیش
ئه وه مه سله کانه م زور لا ناخوش بوو، ئه ماما ئه وه نده حه زم له ته ره قی
ئه کرد، له دلی خو مدا، قه رارم دا که وهکو ئاشناکه م وتی وه ها بکه م. ده ستم
کرد به درۆزنی و خیانهت و ته تبیقی ئه و پرۆگرامه^(۱) که کابرا بو ی
دانا بووم. هه قیقه ت له موده تیکی زور که مدا مو شاهه دم کرد که ئی حترام
قات قات زیادی کرد و هه موو که س له جار ان زیاتر ئی عتیمادم پی
ئه کات. له و موده ته دا که له و شاره دا بووم به مونا سه به تی ئه وه وه که
جیگه که م نزیکه مزگه وتی بوو، ئاموشی مزگه وته که م ئه کرد، مه لای
مزگه وته که بوو به ئاشنام. جار جار ئه چوومه لای ته ماشام ئه کرد ئاوی
حه وزه که ی مزگه وت و ناو حه وشه که ی زور پیسه، وه هیچ ته ماشای
نه زافه تی نا که ن و هه تا ئاوه که ی بوگه نه. ده فعیه که عه رزی مه لام کرد:

– قوربان بوچی مولا حه زه ی نه زافه تی ئه م مزگه وته نا که ن؟ مزگه وت
مالی خودایه و ئه بی له هه موو جیگایه که پاکتری وه ئه م ئاوه ده ستنوژی
دروست نییه، ئه وه نده تف و به لغمی تی کراوه و، ئاوی زور که مه و په نگ
و تامی گو پراوه. ده ستنوژی ش مه قسه د له نه زافه ته، ئه م ئاوه ئینسان پیس

(۱) مه به ست له بهر نامه یه.

ئەكات!

مامۇستا جوايىكى زۆر مەققولى دامەوہ:

– پۆلە ديارە نەخويندەوارى! بۆچى نازانى ئەم ھەوزە قولەتینە؟
قولەتین چۆن پيس ئەبى؟
كەواى فەرمو سكووتم كرد.

پۆزى لەبەر ھەتاوى مزگەوت دانىشتبووم لەگەل مەلا كە دەرسى
ئەوتەوہ، جار جار دەستى ئەبرد لە لا مى ئەسپى ئەگرت و فرى ئەدا، لەو
وہقتەدا لە مالى مەلاوہ نانىان ھینا. مەلا بەدەستى نەشوراوہوہ دەستى
كرد بەنان خواردن. عەرزىم كرد:

– قورىان بۆچى دەستت نەشورد؟

– پۆلە ھەموو دوو سەعات نابى دەستنويزم شوردوہ!

– ئاخىر ئىستا ئەسپىت لە لا ملت گرت؟

– بۆچى نازانى من سەرەراى مەلايەتى داخلى تەرىقەى قادريش بووم
كە لە تەرىقەى قادريدا كوشتنى كىچ و ئەسپى جايىز نييە، ئەيانگرين و
زۆر بەبى ئەزىتە فرىيان ئەدەين، ئىتر بۆچى دەستم پيس ئەبىت؟
ھەقىقەت تەقدىرى مەسلەكى مەلام كرد كە ئەوہندە تەرەفدارى
موحافەزەى زىپوہ^(۱) وە ھىچ ئارەزووى زەحمەتى زىپوہ ناكات.

بۆ سبەينى دووبارە چوومەوہ مزگەوت، تەماشام كرد قەرەبالغىكى زۆر
دانىشتوون و مەلا، وەعز^(۲) دەخوينتەوہ و ئايەت و ھەدىس بۆ ئىسپاتى
ئەو قسانە كە ئەيكرد بەدەليل ئەيھىنيتەوہ، يەكى سلاوات ئەدات، يەكى

(۱) گيانلەبەر.

(۲) ئامۆزگارىي ئاينى.

(۳) داواى بەخشين و لىبوردين لە يەزدان.

(۴) گوئگرەكان.

ئەگريا، يەككى تۆبە و ئىستىغفارى (۳) ئەكرد. منىش لە بەينى سامىعیندا (۴)
لە لای كابرایەكەووە كە زۆر ئەگريا دانىشتبووم. بەكەمالى مەلامەتییەووە (۱)
لێم پرسى:

- تۆ كە ئەوئەندە ئەگریت ئەلبەتە لە هەموو كەس چاكتر لە مەعنای ئەم
وئەزە و مەعنای ئايەت و حەدىسە تى ئەگەيت.
جا حەز ئەكەم منىش حالى بفرموويت!
- نەوئەلا باوكم من نازانم مەعنای چيیە، هەر ئەوئەننە ئەزانم كە
عارەبىيە!

- ئەمجا كە تۆ مەعنای تى ناگەيت بۆچى ئەگریت؟
- بىستوو مە هەرچى بەعارەبى بىت بەحسى قەبر و قيامەتە!
زۆر تەعەجوبم كرد لەم ئەحوالە. خۆم پى نەگيرا و لە وەقتى وئەز
خویندەنەووەدا كە مەلا ئايەتییكى خویندەووە دەر حال عەرزەم كرد:
- قوربان چونكە من زمانم عارەبى نىيە و مەعنای نازانم، ئەگەر
مەعنای ئەو ئايەتە بەكوردى بفرموون زۆر مەمنوون ئەبم!
هەر كە وەهام وت مەلا هاتە خوارەووە و بەچەپۆك داى گرتم.
وتى:

- كافر بوويت، قسە مەكە!

سائىرى خەلقەكەى تریش بەچەپۆك دايان گرتم و وتیان «بىكوژن ئەم
كافرە! غەزايە (۲)» «هەر چەندە هاوارم كرد «كوپە خەلكە بۆ خاترى خوا من
هیچم نەوتوووە»، فائیدەى نەبوو، هەر كەس ئەهات بەچەپۆك پىیدا
ئەمالم، بەبى سوئال یاخو تەحقیقات، تا نىهایەت كابرای ئاشنام هات
و بەهەر نەوعى بوو خەلاسى كردم و بردمىهوە مال. تەعەجوبم كرد كە
يارەبى من چیم كردبى كە ئەمەم بەسەر هات؟ ئاشناكەم وتى:

(۱) بەئەویەرى خەمبارىيەووە.

(۲) تىكوژان لە رپى مەبەستىكى ئايندا.

– عهزیزم تۆ ههقت چییه بهسهر ئەم قسانهوه، بوچی خۆت خراپ ئەکهیت؟
سویندم خوارد که هیچی خراپم نهوتووه.

کابرا وتی:

– ئیستا ئەمانه فائیدهی نییه، ههلسه عیلاجی خۆت بکه، پۆحیشت وا له
خهتهرا!

– ته دبیرم چییه؟

– راوهسته تا شهو؟

ئهو پۆژه نهمتوانی بچم بو دهرهوه تا شهو، له شهو دا کابرای ئاشنام هات
بردمی بو مالی کابرای مهلا و مالی چهن مه لایهکی تر که لهو شارهدا بوون.
ته شهبووسم پی کردن وه زۆر پارامهوه، ره فیه کهم دهستی کرد به چهقه کردن
له گه لیاندا و ئه وهی لازم بوو کردی، نیهایهت عه فوویمان کردم.

ئهمجا هی نامیان شایه تمانیان پی هاوردم و دینیان تازه پی کردم هوه.
له مه و پیش به حسم کرد که خه یالی گه ورهیی و مه ئمووریهت که وتبووه
سه رم، تیکرار سوئالم کرده وه له ئاشناکه م که ته دبیری من چییه؟

وتی:

– ئهو مه سه لکه نه که پی م وتی قبوولت کردووه؟

– له وانیشه زیاتر.

– جا که وایه دهست بکه به ئامشو کردنی ئیش به دهسته کان و مه دح و
سه نایان، جار جار دیاریشیان بو ببه! ئیتر سه هله.

هه قیهت نه سیحه تی ئاشناکه م راست بوو. موده تی مانگی دهستم کرد
به مه دح و سه نا و ئاموشو کردن و دیاری بو بردنایان. پۆژیک بانگیان
کردم وتیان «وه زیفه ی ته حسیلداری مونحه لله^(۱)، ئیستیدعا بنوسه و
داوای بکه!».

(۱) مه بهست به تاله، که سی بو دانه نراوه.

فهوړن ئیستیدعایه کم نووسی.

ههقیقته له پاش چوار روژ ته عین کرام و موباشه رتم به وه زیفه کرد. ئهجا دست له من و قووه له خودا، دستم کرد به هالهالی رو تاندنه وه. که وه قتی ئه چووم بو دهره وه دهفته ره کم له به رده می خو دما دانه نا، دستم ئه کرد به ته حسیلات^(۱) ئه وهی که چوار قرانی له سه ربوو، شه شم لی ئه سه ند و عیلم و خه به ری^(۲) دوو قرانم ئه دانی، چونکه عموم نه خوینده وار بوون و نه یانته زانی.

دفعه ی دووم که ئه چوومه وه ئه و دینه هر له عینی ئه و پیاوه که چوار قرانی له سه ربوو شه شم لی سه ند بوو، تیکرار داوای سی قرانی ترم لی ئه کرد. کابرا ئه یوت:

– ئه فندی چی بوو هر ته واو نه بوو؟

– کوره سه گباب هیشتا له کویتانه؟

دستیان ئه کرد به هاوار کردن و پارانه وه، منیش له جیاتی ئه وهی رهمیان پی بکه م، ئه مرم ئه کرد به و پولیس و قولچیانه ی که له مه عیبه تما بوون، دستیان ئه کرد به لیدان و فله لاقه کردن. ئه هالیبه مه زلومه که به مریشک سه ربین و جو لیسه ندن بو و لآخه کانمان و له دوا ی لیدانیکی زور ته حسیلاته که م به هه وه سی خو م ئه کرد.

ئه هالی بیچاره ئه چوون بو شکات و له مه رکه ز ئیستیدعایان^(۳) لی ئه دام، به یانی غه داریی منیان ئه کرد، ئه م ما بی فائیده بوو، چونکه هه موو ما فه وقه کانی^(۴) خو م ته ره فدارم بوون و من له پیش ئه واندا ئیشی خو م

(۱) باج کوکردنه وه.

(۲) وهسل (وهرگیراوه) بو پارهبه که سیندراوه.

(۳) لیژدها مه به ست له شکاتکاریبه دژی یه کیک.

(۴) ئه وانهی بالاترن، زلترن به ئیشی میری.

مهحكوم كردبوو، ئيتربه مهئيووسى ئهگه پارانوه. جا ئه مجاره كه ئه چوموه وه له ههق ئه وشكاتهدا كه كردبوويان، زياتر له جاران غه رامم ئه دان. خو لاسه بهم نه وعه موده تى دهوامم كرد، كه تى فكريم بووم به ساحيبي شه شسه د هه وتسه د ليره ي خو م، ئه مجا به ته واوى خه يالى گه وره ييم كه وته سهر و به ئه و مه سه كه ي خو م ره زا نه بووم، چونكه له دلى خو مدا ئه موت «واسيته ي ته ره قيه ئه م زه مانه، ناراستى و نه خو ينده واوى و ساحيب پارهييه، من ههر سيان يانم هه يه، ئيتربو چ بهم وه زيفه بچكو له يه ره زا بيم؟» به شه و رۆژ له بهر ئه و مه راقه خه و ئيستراحه تم نه بوو، ههر له ئه و رۆژانه دا بو به ده بختيه من مه ئمووريكى ته حقيقات (1) بو ته ماشا كردنى ئيشوكارى عموميه قه زاكه هات، هه رچهند له پيش هاتنى ئه ودا، له مه ركه زى لياواه به سپرى ئه خبار كرابووين ورياييه خو مان بكه ين، ئيمه ش به عموميه هه رچى لازم بكا بو ته نزيما تى ئيشوكارى خو مان له پيش ئه ودا كردمان، مه سه لا ئه وسا كو لانه كان كه پربوون له پيسى، له ته ره ف به له ديه وه به ده ره جه يه ك پاك كرانه وه. دائيره ي ئيمه كه ده فته ر و ئه ساسي كمان نه بوو، شتي كمان دروست كرد، سندووق كه خالى بوو هه مووى درابوو به قه رز، پارهمان به قه رز هينا و خستمانه ناوى، لىباسسمان كه هه موو پيس وچلكن بوو، لىباسى جوانمان كرده بهرمان، ئه وسا كه قسه ي خو شمان جنيو و شهق بوو له گه ل ئه هالى، ئه مجا كه وتينه ميهره بانى و زبان شيرينه.

ئه ممه مه ئموورى ته حقيقات چونكه خه لكى موحيتى (2) خو مان نه بوو وه له جيگه يه كى دوو مانگ ريگاوه هاتبوو، به پاره يا به ده عوه ت ئيقناع نه ئه بوو، ته حقيقاتيكى زور به شیده تى ئه كرد، وه چهن كه سيكى ده ست له ئيش كيشانه وه و ئه وراقى له هه ق گرتين كه يه كى له وانه من بووم، ههر

(1) لىپرسينه وه.

(2) مه به ست له ناوچه يه.

چەند ئەوېشى ھېشتا بەتەواوى نەيکرد. ھەر خەرىكى مەئموورە پچكۆلەكان بوو، دەستى لە گەورەكان نەدا، ئەگەرچى خۆيشى زۆر چاك ئەيزانى ھەموومان وەكويەك وەھايىنە، بەلكو گەورەكانمان خراپترن، چونكە مەسەلەى مەشھورە (گەورە ئاوى ئەپزىئى بچووك پىئى لى ئەخا).

نازانم لەو پۆژە سىياسەت وەھا ئىجابى ئەكرد كە دەست لەوان نەدا، يا زۆر بەگەورە و موھىم ھاتبوونە بەرچاوى و وەھاي ئەزانى كە ئەگەر دەستيان لى بدات دنيا ژىراوژوور ئەبىت، ئەگەر چى ھىچى تىدا بەسەرنەبوو، موداخەلەى^(۱) ئەوانى نەكرد. وەلھاسل ئەوراقى بۆگرتىن و تەودىع^(۲) بەمەحكەمە كراين، ھەرچەند ھەرچى ئەوراقىكى لە ھەقمان گرتبووى راست بوو. ئەمما لەبەرئەوھى كە لە وەقتى خۆيدا ئەھالىمان چاك ترساندبوو، لە پاش پۆيشتنى ئىمە رەفېقەكانمان كە ئامىرى ئىمە بوون بەوھزىفەوھ لە قەزادا مابوونەوھ، بەدزىيەوھ شەو و پۆژ تەھدىدى ئەھالىيان ئەكرد كە شەھادەت لە عەلەيھى^(۳) ئىمە نەدن. ھىچ كەس شەھادەتى نەدا، مەحكەمە مەجبوور بوو بەتەبىرەكردنمان. ئەمما مەئموورى تەحقىقات پىاوئىكى گەورە بوو، ئىسرارى ئەكرد لەسەر عەزلى ئىمە، چونكە بۆ خىانەتمان قەناعەتى وپژدانى حاسىل بووبوو. لە پاش تەبىرەكردن عەزل كراين ھەر كەس چووین بەولائىكدا، منىش گەرامەوھ ئەو جىگەيە كە لەوھ پىش تىادا مەئموور بووم. مودەتى بەبى ئىشوكارى سوورامەوھ، شەرمم ئەكرد ئىستىدعانوسى بكەم، چونكە لە ھەياتى تەھسىلدارىمدا وەكو ھاكىمىكى بالاستقلال^(۴) بووم، ئىستا چۆن عەرزوھالئوسى بكەم؟ كە تى فكرىم ئەگەر ھەر وھەا بمىنمەوھ خراپە،

(۱) مەبەست لە دەستكارىيە.

(۲) تەودىع: درا.

(۳) لە عەلەيھى: لە دژ.

(۴) بالاستقلال: سەربەخۆ بووم.

فيكرم كردهوه كه چي بكهه چاكه؟ له دلى خوډما قهرارم دا كه مهسهلهى ميللهت بگرم بهدهستهوه و خوډم بكهه بهوهتهنى. ئەمجا دهستى لىباسى سويلى^(۱) زۆر جوانم لهبهركرد و وهكو پياويك كه له مهكتهبيكى عالى نهشتهتى^(۲) كردبى، خوډم بهلىباس رازاندوه و باستونىكى^(۳) باشم گرت بهدهستهوه، جانتايهكم پر كرد له كاغەزى سپى و كتىب كه ئەكسهريانم نهئەزانى خوډم بيخوينمهوه، خستمه بن دهستم و دهستم كرد بهگهپان بهناو بازارپ و مالان وه قاوهخاناندا، له هەر كوئى دانەنيشتم دهستم ئەكرد بهباسى وهتهن و ئىستقلالىيهت وه لهزهتى سهريهستى و ئازادى. ههموو رۆژيك غهزهليكم ئەنارد بو مهتبهعه، بهعزهن مهقالهيهكم ئەنووسى ئەهگرچى هيچ كاميان له قهلهمى خوډم دهرنه ئەچوو.

بهشهو لاي شهخسيك ئەمنووسى وه لهبهرم ئەكرد وه بهرۆژ نهشرم ئەكردن. بهعزهن خهلقم كو ئەكردهوه وه دهستم ئەكرد بهباسى ئىستقلالىيهت وه جاربهجار بهشهوا بهياننامه ئەنووسى له عهلهيهيى حكومەت بهئيمزاي موستهعار^(۴) وه فرېم ئەدا بهناو كۆلانهكاندا، بهم نهوعه مهشهور بووم بهپياويكى زيرەك و وهتهنپهرست، بو خوډم ناويكم پهيدا كرد، ئايا حكومەت ئايا ئەهالى، بهپياويكى فهوقهلعادهيان^(۵) ئەزانيم، بى خهبهربوون كه پرۆگرامى من هەر ئەوه بوو كه تهعين بكريم بهمهئموور و تىكرار دهست بكهمهوه بهخواردنى خوئنى ميللهت، وه پاره گلير^(۶) بكهمهوه بو خوډم. چهنده مودهتى بهم نهوعهش مامهوه كه تى فكريم

(۱) سويل: سپورت. جلى ئەفندييانه.

(۲) نهشتهتى كردبى: دەرچوو بى.

(۳) باستون: گۆچان.

(۴) خواستهمنى.

(۵) زۆر گهوره.

(۶) كۆكردنهوه.

زۆر بەموھىم و گەورە كەوتوومەتە پېش چاوى حكومەت و ئەھالى. ھەر رۆژىك لە تەرف پياويكى گەورە دەعوەت ئەكرام، و ھەر وەقت تەسادوفى پياويكى گەورە و سياسيم بكردايە زۆر بەدېقەت گفتوگوى ئەكرد لەگەلما، چونكە ھەرەكو توتى ئەو چەند قسەيە كە فېر بووبووم تىكرارم ئەكردەو، واى ئەزانى كە من پياويكى زۆر موھىم و سياسيم وە عەمدەن^(۱) قسە ناخەمە دەرەو، بى خەبەر بوو كە بەغەيرەز ئەو چەند كەلیمەيە ھېچ نازانم و قسە نەكردنم لەبەر ھېچ نەزانىيە. لە پاش چەن مودەتى، رۆژىك كە لە مالىوہ دانىشتبووم، تى فكرىم ئەمرىكم بۆ ھات كە جەنابى زۆراب ئەفەندى بەرپەئىسى قەزاي خۆرنشەن تەعین كراو، حەرەكەت بكا بۆ سەر وەزىفە وە عەجەلە موباشەرەت بەئىشى ئىشعار^(۲) بكات. فەورەن حەرەكەتم كرد بۆ وەزىفە.

لە پېشدا تەلغرافم نووسى، رۆژى مواسەلەتم بەیان كرد، ئەو رۆژە گەيشتمە مەرکەزى قەزا تا مەسافەى نيو سەعات رېگا، ھەموو ئەھالى و ئەشرافى مەملەكەت ھاتن بەپىرمەو، منىش لە كەمالى عەزەمەتدا^(۳) لە ئوتومبىل دابەزىم و مەرحەبا و سەباح خېرم لەگەل ئەشراف و ئەھالى كرد. چووومە سەرا بەبى ئەوہى چاوم كەوتبى بەرپەئىسى پېشو، بەبى ئەوہ بىناسم لە خۆمەوہ قىنم لى ھەلگرتبوو، ئەم پرۆگرامەم بۆ خۆم دانابوو كە ھەرچى ئەو كرددبووى بەعەكسى ئەو معامەلە بكەم. كە گەيشتمە مەقام^(۴) ئەوہل قسەم ئەمە بوو كە ئەم ئەسكەملە و ما ھەيە بۆچى وا دانراون؟ ديارە ئەو كەسە كە عەقلى نەبوو.

(۱) بەقەستى.

(۲) مەبەست لە ئاگادارىكردنە!

(۳) بەوپەرى فیز و گەورەبىيەوہ.

(۴) بارەگای مىرى، سەرا.

(۵) لىي ورد بمەوہ.

فهره ن ئه مرم كرد، بههكسى جارانه وه ميز و ئهسكه ملييه كه يان دانا و دانيشتم به بى ئه وهى موازنه نى بكه م^(۵) يا بياننام، له وه پيش هه ركه س كه بيستم دۆستى ئه و بووه وهكو دوتژمن سهيرم ئه كرد.

له پاش چهن د رۆژ مانه وه م هه رچى عاده ت و سياسته تى ئه و بوو بهكولى تهغه يورم^(۱) كرد.

هيچ تى نه ئه فكريم كه ئيمه ههردووكمان خزمهت به يهك حكومهت ئه كهين و هيچ عه داوه تيكمان له مه وپيش نه بووه، بوچى وا بكه م به لكى عه قلى ئه و له من چاكتربووبى، بوچى چاك به خراب ته بديل بكه م؟ هه ر له خو مه وه بوو بووم به دوتژمنى ئه گه رچى خويشى له وى نه بوو. عه جايب ليره دايه هه ر وه قه ت چاوم بكه وتايه به مندا لىكى مه كته بلى ئه گه ر ئه ولادى خو يشم بووايه، هه زم ئه كرد بيكوژم، چونكه وه هام موازنه نه^(۲) كرد بوو كه ئه گه ر ئه وانه گه وه بين وه زيفه ده ست ئيمه ناكه وىت، با خسووس، له وان زياتر رقم له موعه ليمه كان بوو. له دلى خو مدا ئه موت «ئهم شه يتانانه ي خراپين، هه ر ئه مانه ن كه نه شرى معاريف ئه كه ن وه ئاخرى^(۳) خاتيمه ئه دن به م ئه حواله وه نانمان ئه بپن». ئه م ما دلم زور قايم بوو به ئه وه كه ئه وه نده خه لق له خسووسى ره غبه ت كردن به مه عاريف^(۴) سارد بوون، ئه مزانى تا من حه ياتم هه يه ئه وه نابينم وه هه ميشه ئه كسه رييه ت^(۵) به ته ره ف خو مانه وه ئه بى، چى بكه م ده سه لا تم نه بوو كه هه رچى مه كته بى ره شو روو ته كان هه يه دا يبخه م و ئه م خه ته ره يه له دلى خو م لا بده م؟

(۱) به ته واوى گوژيم.

(۲) وه هام لىك ئه دا يه وه.

(۳) كو تايى ده هين.

(۴) خو ينده وارى و رو شنبيرى.

(۵) زوره ي خه لكى.

دَلْخوشی خۆم به ئەوانه دایهوه. حاسلی له دواى چهى پوژیک دهستم کرد به ته تىقى پروگرامى پيشوو، يه عى خويى ئەهالى گرتن وه پاره بو خۆم گليکردنهوه. هه موو پوژ ئەمرىكى به شيدهم^(١) ئەدا بو كوكردهوهى حاسلاتى ئەو ساله. ته سادوفه ن^(٢) حبووبات، يه عى رزق قيمه تى نه ئەکرد وه ئەهالى هه موو پوژ ئىستيدعايان ئەنووسى كه ئيمسال رزق قيمه ت ناكات، ئىستيرحام^(٣) ئەكه ين حكومه ت سه برمان لى بكا، بيچاره ئەهالى وايان ئەزانى رزق هه رزان بووه، نه يان ئەزانى پاره گران بووه، چونكه قاعيديه، هه ر شتى كه مبوو گران ئەبى، سه به بى گرانيى پاره شيان نه ئەزانى، منيش نايزانم، با وجودى ئەو هه موو ئىستيدعايه و پارانه وهى ئەهالى، من بو ته حسيالات ئەمرى به شيدهم ترتم ئەنووسى. له دلى خوڤدا ئەمووت «من هه قم چيه، هه ر ئەوه نده خوڤ ته قدير بكرىم، ئيتر با هه زار فه قير بمريت له برسانا يا به دم شه قى مه ئمووره وه هه ر هاوار بكن».

به عزن له بهر بيتاقه تى و موحتاجى ته نهاى بووم، به ته نها ئەچووم بو سه حرا. چونكه وه قى به هار بوو وه هه موو كه س ئيواران ئەچوو بو ده ره وه، ته سادوفى زور جه معيه تم ئەکرد كه دانىشتوون ده سته ده سته. به عزيك عه ره قيان ئەخواردوه، به عزي خه ريكى تريك و به عزي خه ريكى به نگ كي شان بوون، تا قى عه ره قخور له سه ر سه وزه گيا ده نكه كووله كه و گوشتى برزاويان دانا بوو، هه ر جارى پيال هيه كيان هه لى گرتايه، هه ر كه س به ئەوى تريانى ئەوت «ئمه به شه ره فى تووه» يه كى ئەيوت «به نامووسم ئەم جه معيه ته م^(٤) له براى خوڤ لا موحته ره م و عه زيزتره». يه كى له سياسه ت قسه ي ئەکرد، يه كى له فه لسه فه به حسى ئەکرد، زور مه جليسيكى

(١) توندوتيز.

(٢) به ريكه وت.

(٣) داواى به زه بيه و په م.

(٤) كو ملى دانىشتوان.

خۆشيان بوو، ئەموت «ئەمانە وەكو برا وەهانە، هېچ وەقتى عاجز نابن، وە لە ئەهلى ئەم عەسرە ناكەن».

تاقمى بەنگكيش ھەر لە خۆيانەو پى ئەكەنن، نازانم پىكەنننننن بەو زەغىيەتى حازرە^(۱) ئەھات يا بەوانەى كە عاقلن و ئىدىعائى بەشەرىيەت^(۲) ئەكەن، وە ياخود بەخۆيان پى ئەكەنن لە خۆشيانا كە ئەو مەسلەكەيان قبول كىردوو و وەكو بەعزى كەسى عاقل خۆيان دووچارى فيكر كىردنەو وە يا خەيالائى نەكردوو، بەھەر كاميان پى كەننن ھەقە. ئەمما تاقمى تىراككيش كە يەك لەسەر يەك نەفەسيان لى ئەدا وە چاى شىرىن و پىر رەنگيان ئەخواردوو، مات و مەلوول دانىشتبوون وە قەتەن سەدايان نەبوو وە ھەتا لە دەنگى خەلقى عاجز بوون. نازانم ئەو مات و مەلوولییە كە بوويان چى بوو؟ فيكرمان لەو ئەكردوو كە بۆچى خۆيان موبتەلا^(۳) كىردبوو بەئىستىعمالى ئەو زەھرە كە ھىياتى عەزىزى ئەوانى مەھوو كىردبوو، ياخو موازەنەيان ئەكرد بزانن تىراك كە بۆ تەداوى سەھتەيان ئىستىعمالىان كىردوو، تەئسىرى بەخشیوہ يان نا، چونكى ئەكسەرى ئەوانە كە موبتەلا بوون بەئىستىعمالى تىراك بەبەھانەى نەخۆشییەوہیە، كە لە پاشاندا موبتەلا بوون و لە ميعادى خۆيدا ئىستىعمالىان نەكرد و جووديان تىك ئەچىت، ھەر كە ئىستىعمالىان كىرد، فەورەن و جووديان چاك ئەبىتەوہ.

جا لەبەر ئەوہیە كە بۆ ھەموو عىللەت بەدەرمانى ئەزانن. ئايا ھەر لە ئەوہلەوہ فىر نەبن چاكتر نىيە؟

عەودەتم كىردوو ناو شار، سبھەينى كە چووم بۆ سەرا، ھەموو عەرەقخۆرەكانم لە سالونى مەھكەمەدا چاوپى كەوت، يەكسى سەرى

(۱) بارى ئىستاكە.

(۲) مروفايەتى.

(۳) گىرۆدە، دووچار.

شکابوو، يهکى دەستى، يهکى خه نجه رىکى پيوه بوو، حاسلى، هه ر يهک به نه و عىک بريندار بوون، زور ته عه جويم کرد.

له فه راشى مه حکه مه م پرسى:

– لام مه علووم بکه ئەمانه چييه؟

– قوربان ئەمانه دوينى عه ره قيان خوار دووه ته وه و له ئەسنای (۱) سه رخوشيا شهريان بووه له ناو خويانا.

زور ته عه جويم کرد، نه تيجهى ئەو هه موو موحيبه تهى دوينى که من له وانم دى، بوچى وای لى هات؟ مه علووم بوو ئەو موحيبه تهش هه ر خه يالى سه رخوشى بووه.

ئەلبه ته شتىک که عه قل زایل بکا نه تيجهى هه روها ئەبىت. ته سادوفه ن، ئىواره يهکى تر چووم بو سه حرا، تى فکريم له که نارى ئاويکى پاك و سه وزه گيايهکى جواندا ده رويشىک دانىشتوو که سيمای شه هاده تى ئەدا پياويکى عاقل و تى گه يشتوو. چووم سه لامم کرد وه جوابى دامه وه. له لای دانىشتم، ئەو هيچ قيامى له بهر نه کردم، من له دللى خوئدا پيم ناخوش بوو، وام زانى له بهر کوسره تى (۲) ته فه کور بوو، ئەمما له پاش چه ند ده قيقه بووم مه علووم بوو له بهر لاقه يدييه (۳) له دنيا. له پيش ئەوه دا که من قسه بکه م پوو تى کردم و وتى:

– برادر له زه مانى قه ديمه وه شاعير و فه يله سوفه کان ناوى دنيايان به پيره ژن بر دووه، ئەمه له لای تو سه حيه يا نه؟

منيش چونکه هيچم لى نه ئەزانى وتم:

– چيت عه رز بکه م؟

(۱) له کاتى.

(۲) کوثره: کثره. زور.

(۳) لاقه يدييه: بى په يوه ند، که مته رخه مى.

- عهزیم دنیا پیر نهبووه، چونکه معنای پیر ئه وه ته که ئینسان پیریوو، قووه تی هه موو ئه عزای که م ئه بی، هه ر کامیان له وه زیفه ی خویاندا، تو ته ماشا بکه! بزانه ئه م دنیا یه هیچ له وه زیفه ی خویدا، یه عنی له پهروه رده کردنی ئینسان و هه یوانات و نه باتاتا که می کردووه؟ لاکین ئه وه نده هه یه، خو مان پیر ئه بین، له کار ئه که وین و ئه مرین قه باحه ت ئه خه یه سه ر دنیا. به پیچه وانه وه دنیا هیشتا منداله، چونکه روژ له روژ وا له ته ره قیدا وه هیشتا ته کامولی نه کردووه، له واندا که ئه وه پهروه رده یان ئه کا قیسمیکی ئینسانه که گوایا له هه موو ئه وه شتانه ی که ئه وه پهروه رده ی کردوون حیس و عه قلایان زیاتره، با وجوودی ئه وه هیشتا قیسمیکی زور له ئینسان وان له حاله تی وه حشه تدا که زوریان ماوه ته کامول^(۱) بکه ن، ئه وان هیشیان که لایان وایه خویان ته کامولیان کردووه، هیشتا له لای من وه ها نین، چونکه ئه گه ر وه ها بوونایه، ئه وه ل وه زیفه ی ته کامولی ئه وانه دوست به هه موو به نی نه وعی خو ت، ئه بوایه سه عییان بکر دایه ئه وانه ی که هیشتا له حاله تی جه هاله تدا ماونه وه ته کامولیان پی بکه ن، ئایا مندالیکی نه فام که له له ی له گه لدا بی ت؟ شتیکی خراپ بکات یا دهستی خو ی بسووتینی، خو ی مه سئووله یا له له که ی؟ ته بیعی ئه گه ر بیزانیا یه ئاگر ده ست ئه سو تینی، دهستی خو ی نه ئه کرد به ئاگر دا! که و ابوو کابرای له له^(۲) مه سئووله. ئایا معنای ته کامول ئه وه ته ئینسان هه ر بو خو ی هه ول بادت؟ به یاناتی ده رویش ته ئسیریکی گه وره ی کرد له دلما و تم:

- بوچی ته شریف ناهینی بچین بو مالی ئیمه؟ من ره ئیسی ئه م قه زایه م، مالی جوان و خو راک ی باش و نوینی پاکم هه یه و چه ن روژیک خزمه ت بکه م؟

(۱) ته کامول: پیگه یشتن.

(۲) ئه وه که سه ی پهروه رده ی منال ئه کات.

(۳) مو تله قه ن: به ته واوی.

جوابی دامه‌وه وتی:

- هیچ وهقتی باوه‌رناکه‌م له‌م جیگه‌ی خۆمه‌ خوشتتر بی‌ت. چونکه‌ ئه‌و فهرش و نوینی تۆیه‌ موتله‌قه‌ن^(۳) هه‌قی غه‌یری وا به‌سه‌ره‌وه. ئه‌و نانی تۆیه‌ به‌ته‌حقیق له‌ نه‌تیجه‌ی زولمیکه‌وه‌ په‌یدا کراوه. ئه‌و خانووه‌ جوانه، ئه‌مینم که‌ زۆر که‌س به‌ناره‌زامه‌ندی ئیشی تیا‌دا کردووه، که‌ له‌ ئۆده‌کانیدا دائه‌نیشی زۆر مه‌حدوود ئه‌بینی، یه‌عنی هه‌ر چاوت وا له‌ دیواره‌وه‌ وه‌ ته‌جه‌مولاتی ناویه‌وه. ئه‌مما له‌م سه‌وزه‌ گیایه‌ که‌ من له‌ سه‌ری دانیشتووم، له‌ قودره‌تی سانعیکی بی‌ منه‌ته‌وه‌ دروست کراوه‌ که‌ موحتاجی هیچ نییه‌، وه‌ ئه‌م ئاوه‌ موباحه‌^(۱) به‌م پاکییبه‌ په‌پیش چاومدا ئه‌پوات و مه‌نزه‌ریه‌کی زۆر جوان ته‌شکیل ئه‌کات، ئه‌ویش به‌قودره‌تی سانعیک که‌ فه‌وقی هه‌موو عاله‌مه‌، له‌ نه‌تیجه‌ی بارانه‌وه‌ په‌یدا بووه، ته‌ماشای ئه‌م فه‌زای^(۲) ناموته‌ناهییه‌ ئه‌که‌م زۆر له‌ سه‌یری ئۆده‌که‌ی تو‌ جوانتره‌، چونکه‌ ئیحتیماله‌ وه‌قتی تو‌ سه‌یری ئۆده‌که‌ت ئه‌که‌یت به‌عزئ شتی تیا‌دا ئه‌بینی که‌ هینی غه‌یر بووه، وه‌ له‌ نه‌تیجه‌ی زولمیکه‌وه‌ په‌یدات کردووه، ئیحتیماله‌ ویزدانت موعه‌زه‌ب ببی، ئه‌مما من که‌ سه‌یری ئه‌م فه‌زا ناموته‌ناهییه‌^(۳) ئه‌که‌م که‌ هه‌قی غه‌یری تیا‌یدا نییه‌ ویزدانم موسته‌ریحه‌ و زۆر پیی موتله‌زیز^(۴) ئه‌بم که‌ سه‌یری ئه‌م مه‌وجوداته‌ ئه‌که‌م که‌ چهن‌ نه‌وع مه‌خلووقاتی تیا‌دا خه‌لق کراوه. جا له‌به‌ر ئه‌مانه‌ من ناتوانم بی‌م بو‌ مالی ئیوه!

به‌یاناتی ده‌رویش ته‌ئسیریکی گه‌وره‌ی کرد له‌ دل‌مدا. خودا حافزیم لی

(۱) موباح: هه‌لال.

(۲) فه‌زا: ئاسمان، بو‌شایی کردگار.

(۳) بو‌شایی کردگاری بی‌ پایان.

(۴) موتله‌زیز: چیژ وه‌رگرتن، خو‌شی وه‌رگرتن.

(۵) پارچه.

کرد و به مات و مهلولی عهده تم کرده و بۆ مائی. له و موده تدها که له سه ر
ئهو وه زیفه یه بووم، کابرایه ک دوو سی قه تعه (۵) مولکی بوو له خارچی
مه رکه زدا و به مه سافه ی دوو سه عات پینگا دوور. زۆرم هه زلی کردبوون
وه ئاره زووم ئه کرد پینگایه ک په یدا بکه م ئهو مولکانه ی لی بستینم، چونکه
ههروه کو له غه ریدا ئه وسا قاعیده بوو، هه ر که س ئه رازییه ک یا مولکیکی
نه بووایه ناوی (کوئنت)ی نه ئه درایه، باخسوس له خاکی فرانسه دا، که
به بی ئه رازی قابیل نه بوو ئینسان بی به (کوئنت).

منیش هه رچه ند ئه وه نده له قاعیده ی غه رب (۱) شاره زا نه بووم وه ئه وه نده
مه علووماتی تاریخیشم نه بوو، ئه م ما وه ها حاللی بوو بووم که ئه گه ر
مولکم نه بی، به و مه سه له کانه ی (۲) که خوّم ئه مه ویت قایل نابم (۳) مه سه لا
وه کو ئه عزایه تی په ره مان، یا ئه عیانی، یا خود وه زاره ت، چونکه وه هام
چا و پی که وتبوو که ئینسانی بی سهروه ت و بی مولک با زۆر عاقلیش بی،
قایل نابیت به ئه و مه سه له کانه. به خت موساعده ی کردم، کابرای ساحیب
مولک به مه سه له یه ک ئیتیه ام کرا و هه پس بوو. هه ر که ئه مه م بیست،
ئهورا که که یم له پۆلیسخانه داوا کرد هه تا خوّم به قانونی عه شایری
ته ماشای بکه م، هه رچه نده کابراش خوئی، عه شایر نه بوو، ئه م ما له
ئهو له وه، به سویند ئیقناعم کرد که زه ره رم بوئی نابی، هه تا ئیستیدعایه کم
پی نووسی که ئیستیرحام ئه که م من عه شایرم، ئه م ده عوای منه به موافقی
قانونی عه شایری ته ماشای بکه ن!

(۱) ولاتانی رۆژئاوا.

(۲) پایه.

(۳) شاد نابم. رازی نابم.

(۴) له هه مان وه ختا.

(۵) ئه و پاره یه ی له سه ریتی.

(۶) وه رگرتن.

هەر که عەرز و حالەکهیم دەست کەوت، فەورەن سێ کەسم تەعین کرد بەهەکەم که خۆم ئیعتی مادام پێیان بوو، وە دەرحال^(٤) نووسیم بۆ مالییه، که فلان کەس ئیستا مەوقوفە زیممەتی^(٥) چی هەیه لێی تەحسیل^(٦) بکەن. زوو بەزوو مالییه ئیختاریان^(١) کرد که له مودەتی دە پوژدا، ئەو میقدارە زیممەتە که لەسەر تە ئەگەر نەیدەیت، مودەتی سێ مانگ و یەك شهو، موافقی قانونی تەحسیل ئەموال حەپس ئەکریت، یەعنی نەوهد و یەك پوژ. ئەوراقەکهیم تەودیع کرد بەهەیهتی حوکم، ئەو هەیهتە که هەتا ئیمزای خۆیانیان نەئەزانی بنوسن. له حزووری کابرای مودتەهەما وتم بەهەیهتی حوکم که ئەم کابرایه نابێ له سێ سالی که مەتر مەحکوم بکریت، چونکه مەسهله ئیستاته.

کابرای مودتەهەم که ئەمە ی بیست وە لەو لاشەو له تەرەف مالییه وە تەهیدید کرابوو، دەستی کرد بەهاوارکردن و وتی! «بۆ خاتری خوا، قانونی عەشایر بۆ تەسهیلی ئومووری عیباده^(٢) دانراوه، ئەو وەختە که ئەم قانونه دانرا مەقسەد ئەو نەبوو که بەعزێ کەس بیکەن بەئالەتی شهپ». دەستم کرد بەحیدەتکردن، ئەمرم کرد بردیانەو حەپسخانە.

کابرای مودتەهەم، پیاویکی عاقل بوو، فیکری کردبوو وە، زانیبووی هاوارکردن فائیدە ی نییه، تەحقیقاتی کردبوو، موعتەمیدی من کێیه، بەهەر نەوعیک بووبوو، چاوی پێ کەوتبوو، پێی وتبوو «جەنابی رهنیس مەقسەدی چییه؟» وتبووی «مەقسەدی ئەو تە ئەو مۆلکانە ی پێ بفرۆشیت، بەکاری تۆ نایەن و ئەگەر تۆ ئیتاعەتی ئەمری بکەیت له هەموو شتا معاوونەت و موساعەدی تۆ ئەکات».

کابرا لەبەر مەجبووری رەزا بوو!

بۆ سبەینی زوو له دائیره ی تاپۆدا تەقریری بۆ دام و مۆلکەکانی پێ

(١) ئاگاداریان کرد.

(٢) کاروباری خەلکی.

فرۆشتم، منیش قیمهتی حهقیقی یان چهند بوو نیوهم دایی. هەر لهو پارهیە زیممه ته که ی ته سلیم کرا، ئەمریشم کرد بههیهتی حوکم، قهاری بهرائهتیا نووسی. که له ههپس هاته دهرهوه، زۆر ئیحترامم گرت، وه دوو سی رۆژ له مالی خۆمدا دامنا وه موحیبه تیکی زۆرم له گه لیدا کرد، له پاشا عه ودهتی کردهوه^(۱)، جا که بووم به ساحیبی مولک له وهقتی تهخمیندا، ئەموت بهو مه ئموورانی تهخمینهی، که هه موو ئەهالی قهزاکه به ده ستیا نه وه فریادی بوو وه ئەوهنده تهخمینی فه لاحتی ئەهالیان زیاد کرد بوو که هه موو مه حوو بوو بوونه وه، تهخمینی دپهاته که ی منیان زۆر که م ئە کرد، له بهرته وه ی که فه زله ی تهخمینه که بو خۆم بمینیته وه و شتیکی زۆر که میان له سه ر دانه نان، وه خۆم سه رکارم ته عین ئە کرد له گه ل ههقی تا پۆدا ههقی میریشم جه مع و جبا یهت ئە کرد وه خۆم ئەو تهخمینه که له سه ر ئەهالی کرابوو، له مه عاشی خۆم ئەمدا به ناوی فه لاحته کانه وه و له نیه ایه تی حاسلاتدا قیمه تی ئەو وه خته ی ده غلودان چهند بوو، دوو قاتم له ئەهالی دپهاته کانی خۆم ئەسه ند، هه ر که س بۆی مومکین نه بوو ایه بیدات، بۆم ئە کرد به قه رز بۆ سالی ئاتی، ئەمما یه ک به دوو. تهبعه ن ئەهالیی بیچاره له ترساندا نه یانته توانی برۆن و ریگای شکاتیشیان نه بوو، جا نازانم عه قلیان پی نه ئەشکا یا ئەیانزانی شکات فائیده ی نییه. ئەو مولکانه ی که بووم، حدوودیان نه ختی که م بوو، دهستم کرد به تهعه روزکردن^(۲) به مولکی ئەو که سانه ی که نزیکم بوون، به واسیته ی ئەو وه زیفه یه وه که به دهستمه وه بوو، له موده تیکی کهمدا، حدوودی قه دیمی مولکه کانه چهنده بوون، کردم به دوو ئەوهنده به زۆری خۆم! ساحیب مولکه کانی ره فیکم نه یانته ویرا دنگ بکه ن، چونکه ئەیانزانی، ئەگه ر قسه بکه ن، دوو چاری خه ته ریکی^(۳) گه وره ئەبن وه به نا هه ق

(۱) گه راپه وه بۆ شوینی خۆی.

(۲) تهعه روز: ده ستریزیکردن.

(۳) خه ته ر: مه ترسی.

بەمەسەلەيەكى سىياسى ئىتتىھاميان ئەكەم. سىبھەينىيەك كە چوم بۆ دائىرە، لە ناو كۆلاننىكدا دوو منداللم دى، كە بەيەكەوہ يارىيان ئەكرد.

– تۆ ئەزانى خودا كىيە؟ ئەوى تريان وتى:

– تۆ قسەى قۆر ئەكەى، چۆن نازانم؟ ديارە خودا پەئىسى قەزا زۆراب ئەفەنديە!

كە منداللكەى تر ئەوہى بىست دەستى كرد بەپىكەنين و وتى:

– پەشيمان بەرەوہ، زۆراب ئەفەندى عەبدىكى زەعيفە وەكو من و تۆ! خودا ئەوہتە كە لە ھەموو جىگايەك حازرە و ئەم دنيايەى دروست كردوہ و ھەمىشە باقىيە.

منداللكەى تر وتى:

– جا ئەگەر زۆراب ئەفەندى خودا نىيە، بۆچى ھەزار ئەمر بەدات ئىجرا ئەكرىت؟ و بۆچى بەحيدەت و لوتفى، ھەموو خەلق رازين؟ سەبەب چىيە كەس نىيە كە ھەقى خەلقى لەو بستينن؟ مەلووم بووہ تۆ شىتى و تى نەگەيشتوويت كە زۆراب ئەفەندى بەخوا نازانى؟

دووبارە ئەوى تريان وتى:

– براى خۆم تۆ بۆچى خۆت شىت كردوہ، خودا فەوقى ھەموو عالەمە^(۱) نىھايەت ئەم زۆراب ئەفەنديە مەئموورىكە لە تەرەف حكومەتى خۆيەوہ تەعين كراوہ، قانونىكى دراوہتە دەست مەعامەلەى پى بكات. ئەمما چونكە لە موحىتى ئىمە قانونەكە بەزويانى خويان نىيە، وە لە مەعنای نازانن وە ياخود خوين لە وجودياندا نىيە، وە لە تەلەبى ھەقى خويان عاجزن^(۲) ھەزار زولم و زۆر بكات كەس دەنگ ناكات، لەبەرئەوہتە ئەوانەى كە بى عەقلن بەخوداى ئەزانن. ئەگەر ئەو كابرايە كە تۆ بەخوداى ئەزانى لە بەعزى مەملەكەتى موتەمەدیندا بى، ھەتا

(۱) لە سەروو ھەموو كەسيكەوہ.

(۲) لىرەدا بى توانا، بى ھىز.

حەمالیشی دەست ناکەویت.

تیکرار مندالەکەیی تر وتی:

– ئیمە که تازە چووینە مەکتەب خۆت ئەزانی لە رەفیقەکانمان بیستوو
که لە بەعزێ مەملەکەتی مۆتەمەدینا، حەتا ئەوانە که مەزروونی
مەکتەبن، ئوتومبیلچییەتیان دەست ناکەوی، ئەی سەبەب چییە ئەم
کابرایە ئەوەندە گەورە بوو؟

– عەزیزم ئەو مەملەکەتانە هەموو خۆیندەوارن وە لەوانە عالمتر هەیه.

– بۆچی لە زۆراب ئەفەندی عالمتر لەم موحیتەدا نییە؟

– بەلێ هەیه، لاکین ئیحتیمال ئەوەی که وا ئەم قبوولی ئەکا،
خۆیندەوارەکان تەحەمولی ناکەن! ئەمما هیچ عاجزیش مەبە رۆژیک
ئەبیت حەقیقەت جیگەیی خۆی بدۆزیتەو و ئەم میلەتە فەقیرە بیدار
بیتەو و^(۱) ئەم نەوعە میقرۆبانە دەفە بکەن، چونکە ئەم زولمە که ئەمانە
کردوویانە بەپیشە، ئاخیری ئەهالی مەجبوور ئەبن بەفیکرکردنەو بۆ
پەیداکردنی رینگایەکی نەجات، چونکە حەپس تا زیاتر ئەزیەتی بکەن،
زیاتر فیکر ئەکاتەو بۆ رینگەیی وەسیلەیی فیرار.

که ئەم قسانەم بیست لە مندالەکان زۆر لە دلێ خۆمدا حیدەتم کرد، وتم:
«ئەم شەیتانانە تازە چوونەتە مەکتەب و فیکریان وەهایە، ئاخۆ ئەگەر
تەحسیل تەواو بکەن چلۆن ئەبن وە حالی ئیمە چی لی بیت؟ ئاخ مومکین
بووویاوە ئەم نەوعە شەیتاناتەم لەم موحیتەدا نەهیشتایە؟» لە پاش
فیکرکردنەو بەعاجزییەو چووم بۆ مەقامی خۆم.

تەسادوفەن ئەو رۆژە، رۆژی ئیحالەیی ئەو نەهرانە بوون که عائییدی
حکوومەت بوون، وە زۆر کەس لە ئەهالی و ئەشراف هاتبوونە دائیرە

(۱) راپەرێ لە خەو، وریا بیتەو.

(۲) ئیجرا: سەبارەت بەشتی کار بکەن.

(۳) واتە تەصدیق.

ئيجرا(۲) بگەن. لاکين لەو ۋەقتەدا كە خەريك بوون پەي بخەنە سەر نەهرەكان، پياويك كە ھەموويان ئەيانزانى پياوى منە، ھاتە ژوررەو ۋ بەتەسديقيكى(۳) زۆرەو ۋتى «من تالبى فلان نەھر ۋە فلان جۆگەم» خۇلاسه تالبى عموم جۆگەكان بوو بەتەنزىلى بەدەلى پيشويان با ۋجودى ئەوھى كە ئەوانەى دانىشتبوون ئەيانزانى بەدەلى نەھرەكان نيسفى(۱) ۋاريداتيان نيبە ۋە خۇشيان عموم بەنيەتى ئيجارەكردن ھاتبوون، كە چاويان كەوت بەكابراى پياوى من ۋتيان «ئيمە تالب نين ۋە ئەزانين كە بەدەلى ئەو نەھرانە زۆر گرانە. ۋە بەغەيرەز ئەم زاتە كابرايەكيان ۋتى:

– من زەم ئەكەم!

فەورەن ۋتم:

– تەسديقت ھەيە!

تەسديقەكەى نيشان دام. ۋتم:

– ئەم تەسديقە لە ۋەقتيكا من ليرە نەبووم، لە تەرەف ۋەكيلمە ۋە تەسديق كراو ۋ نەيزانيو، تۆ ھەزار ئيشى كەت ھەيە، ۋە سەرۋەتت ئەمەندە نيبە! خەريك بوو قسە بكات، دەستم كورد بەحيدەتكردن ۋ دەرم كورد، لە پاشا كابرا لەم خسوسە ۋە ھەر چەند شكاتيكي زۆرى كورد، ھيچ فائيدەى نەبوو، ۋە لەبەر ئەو مەسەلەيە زەرەريكي زۆرم لى دا. ھەر لە ئەو رۆژەدا ئيحالەى نەھرەكان درا بەئەو پياوھى من. دائيرەى مالييە چونكە پرۇگراممان يەك بوو بەكەمالي مەمنوونيبەتە ۋە قبوولى كورد.

لە ۋەقتى حاسلاتدا ھەر ۋەكو بەحسمان كورد ھەر معامەلەيەكم لە مولگەكانى خۇمدا ئيجرا كوردبوو، لەو ئەنھارانەشدا ئيجرام كورد، يەعنى ۋەكو رپوتاندنەوھى ۋە خوین خواردنى ئەھاليى مەزلووم. بەم نەوعە

(۱) نيسف: نصف، نيو.

(۲) تەھمولاتى ناو مال: مەسرەفى ناو مال.

ئيشانە پارەم زۆربوو، يەنى بېجگە لە تەحەمولاتى^(۲) ناو مال و قەرز،
بووم بەساحىبى بىست سى ھەزار لىرەى نەقد.

ھەر وھو لە مەوپىش بەھسەم كەردبوو خولىاي گەرەبى ئەوھندە لە
سەرمدا بوو، ھىچ ئارام نەبوو. جا ناردم لە ولاتىكى خارىج بەعزى
قالىچەى ئاورىشىمى جوان و بەعزى شتى بەقىمەتم سەند و بەنىازى
تەرەقىكەردن، مەئزونيەتى يەك مانگم وەرگرت و چووم بۆ پايتەخت. كە
گەيشتمە پايتەخت واقىعەن لە ئەوھلەو، ھەر وھو خۆم ئارەزووم بوو،
ئەوھندە حورمەتم نەبوو. ئەمما لە پاش تەقدىمكەردنى ئەشیاكان بۆ ئەو
جىگايانە كە لازم بوو، حورمەتم ئەوھندە زىادى كەرد خەرىك بووم خۆم
نەناسمەو. ھەر ئىوارەيەك لە ئوتلىك و ھەر شەوئىك لە سىنەمايەك لە تەرەف
پىاويكى گەرەو دەعوەت ئەكرام، و لەو شارەدا ناويكى گەرەم پەيدا كەرد.

زۆر كەسى وا بوو كە چاويان پىم نەكەوتبوو نەيانئەناسىم و ھىچ
ئىستىفادەم بۆيان نەبوو، ھەر لە خۆيانەو مەدح و سەنايان ئەكەردم.
بەمەحزى^(۱) ئەوھى كە بىستبوومان زۆراب ئەفەندى پىاويكى مەوھىمە،
ئەوانىش بەتەقلىدى خەلقەو مەجبور بوون بەتەغرىفكەردنم. ئاخىر ئەگەر
ئەھلى ئەم ولاتە ئەوھندە سەرىع ئەلقەرار^(۲) نەبوونايە حالىيان و ھا
نەئەبوو.

لە پاش چەند رۆژىك وەعدەم وەرگرت كە بەوھزىفەيەكى گەرەتر تەعین
بەكرىم. دواى تەواوبوونى مودەتى مەئزونيەتەكەم، گەرەمەوھە محەلى
وھزىفەكەى خۆم. تەسادوفەن بۆ دەورىە لە مەركەزى قەزا چوومە دەرەو،
لە بەينى دوو عەشىرەندا كە داخلى ئەو قەزايە بوون، چەن سالىك لەو
پىش شەپوشورىك واقىع بوو، وە سى چوار كەس لە بەينى ئەواندا

(۱) بەمەحزى: ھەر بەوھى، بەتەنيا.

(۲) برىارى ھەلەشە، بى لىكدانەو.

(۳) ئەو كەسەى يەككى كوشتبى، پىاوكوژ.

کوژرا بوون. لهو ووقتهدا که من گه یستمه ئه و ناوه مه شغوول بوون له ناو خویاندا سولحیان ئه کرد و قهراری موسالعه هیان دابوو، بهم نه وعه که قاتیله کانی^(۳) ئه م عه شیرته دوو کچی خویان بدهن به کورپی مه قتلوه کانی ئه و عه شیرته که ی تر، وه قاتیله کانی ئه و لاش دوو خوشکی خویان بدهن به برای مه قتلوه کانی^(۱) ئه م عه شیرته. خوم گویم لی بوو کچه کانی ئه م عه شیرته هاواریان ئه کرد ئه یانوت: «بوو خاتری خودا ئیمه ئه وانه ناناسین که ئیمه تان داوه به ئه وان، هه تا ئیستا نه ماندیون؟ ئیمه خو که سمان نه کوشتوو که مه سئوول بین و دللی قهوم و خویشیان شاد و مه منوون بکهین. خوا هه لئاگری یه کیکی تر قه تلی کردوو، یه کیکی تر کوژراوه، ئیمه بوچی بکه وینه عه زابه وه؟ ئیحتمال ئیمه دلمان ته عه لوقی به شه خسیکی که وه بیت^(۲) بوچی ئیوه سه رمایه ی حیات و ژیانی ئیمه مه حوو ئه که نه وه؟ ئه مانه خودا و ویژدان قبوولی ناکات؟»

بی خه بهر بوون که خودا ئه وهنده سه بری هه یه هه زار شتی وه های قبوول کردوو و ئه یکات، وه ویژدانیش ته نیا هه ر ئیسمی^(۳) هه یه و که س به چاوه نه دیدیوه! کورپه کانی عه شیرته ی ئه و لا له گه ل کچه کاندایه بیستبوویان من له و پوژانه دا وام له وئی، به هه ر نه و عیگ بویان مومکین بوو بوو، خویان نه جات دابوو و فیراریان کردبوو، هاتنه لای من. ئه وه لهن کچیکیان که زور جوان و مه حبووبه^(۴) بوو پیی وتم! «جه نابی ره ئیس ئه مپرو ئیمه زور به ختیارین که جه نابی عالیتان ته شریفی هاتوو بو ئه م ناوه، چونکه ئومیدمان وایه و به ته حقیق^(۵) ئه زانین که هه قی مه زلووم له زالم

(۱) کوژراو.

(۲) دلمان به یه کیکی که وه بیت.

(۳) ئیسم: ناو.

(۴) ئیسیک سووک، شوخ و شهنگ.

(۵) به ته وای، به دلنیایی.

تەواو

روونکردنەوھىك

دەربارەى چۆنئىتى ساغکردنەوھى ئەم دەستئوسە

لە سالى ۱۹۵۶دا، ئەم دەستئوسەم لەگەل چەند يادگارپىھكى كۆنى كەدا، لە ناو ئەو كتيبانهدا كەوتە بەرچاوكە لەلایەن باوكمەوھ كۆكراونەتەوھ و پاريزراون. ھەرچەند ئەو سەردەمەش، ھەوللى لە چاپدانيم دا، بەلام بەداخەوھ نەمتوانى ئەم ئاواتەم بەئىنمە دى.

لە ماوھى ئەم چەن سالى دواپىيەدا، بەتايبەتى لە ماوھى خويىندنمدا لە دەرەوھ، نرخ و بايەخى ئەم جۆرە يادگارنەم زۆرتر بو دەرکەوت، چونكە بەچاوى خۆم بينيم، چۆن لە نامەخانەكانى ئەورويادا، لە پەرە كاغەزىكى پەرپووتەوھ تا ھەموو جۆرە دەستئوسىكى كۆن و تازە پاريزراو، وھ تا چ رادەيەك بايەخ بەم يادگارە چاپنەكراوانە ئەدرىت. جا بۆيە پاش گەرانەوھم، بريارم دا كە ئەم دەستئوسە ساغ بكەمەوھ، وھ بيكەم بەيەكەم ديارى و پيشكەشى خويىنەوھرانى بەرپىزى بكەم.

كاتى كە دەستم كرد، بەم كارە، دوو كۆسپى گەورە رپى چاپکردنى لى گرتم.

يەكەم: لە لاپەرپەى يەكەمى دەستئوسەكەوھ تا لاپەرپە چواردەى، لە بارىكى زۆر پەرپووتدا مابووه، وھەا بەيەكەوھ نووسابوون كە ھەوللى جياکردنەوھيان و دەست ليوەردانىان ئەبوھ ھوى ھەلوھرين و فەوتانىان.

دووھم: كۆتايى چىرۆكەكە، كە بەتەواوى ئاشكرا نەبوو، چونكە بەشيوھيەكە خستميەبەر ئەو پرسيار و گومانەى كە ئايا چىرۆكەكە

زۆرتر نەبوو ۋە ھېچى لى نەفەتتاۋە؟

بەتايىبەتى كە لى نەنوسىراۋو «تمت» يا «تەۋاۋ بوو» يا كۆتايىي ھات جا ھەر چەندە، دوا لاپەرەي دەستىنوسەكە بەنيوھى بەجى ھىلراۋە ۋ شىۋەي داپشتىنى دوا رستەش ئەتوانرى بىي بەلگەيەك، بەلام سۇراغىردن ۋ پىرسىيار كىردنم لەم بابەتەۋە بەپىۋىست زانى.

بەداخەۋە، كەسى وام نەدۆزىيەۋە كە لەم بابەتەۋە زانىارىيەكى تەۋاۋى ھەبى، يا لە ۋەختى خۇيدا ئەم دەستىنوسەي بەرچاۋكەۋتەبى، يا نوسخەيەكى كەي لە لا بىت بۇ ئەۋەي يارمەتىم بدات لە داپشتى سەرھەتاي چىرۆكەكەدا.

جا بۇ لاپىردنى كۆسپى يەكەم، ناچار بىپارى دەست لىدانى ئەۋ لاپەرەنەم دا، ۋە بەھەرچى چۆنى بى، سەرھەتاي چىرۆكەكەم داپشتەۋە سەرلەنۇي لەبەر تىشىكى ئەۋ رستانەي بۇم خويندرايەۋە ۋە بەيارمەتىي ناۋەرپۆكى چىرۆكەكە خۇي. لەبەرئەۋەي ژمارەي ئەۋ لاپەرەنە ھىندە زۆر نەبوون، زنجىرەي رۇوداۋەكان ھەرۋەكە خۇي ماۋەتەۋە ۋ تىك نەچۋە. بۇ كۆكردنەۋەي ئەۋ زانىارىيانە، ئەۋەي كە لە باۋكەۋە ۋەرم گرتۋە ئەمەي خوارەۋەيە:

ئەحمە موختار بەگى جاف، ئەم سەرگوزشتەيەي لە دەۋرۋەرى سالانى ۱۹۲۷ - ۱۹۲۸ دا نووسىۋە، دەستىنوسەكە بەدەستخەتى مامۇستاي شاعىرەلى كەمال باپىر نووسراۋەتەۋە، كە لەگەل خوالىخۇشبوۋ ئەحمەد بەگا پەيۋەندىيەكى دۇستايەتىي گەلى بەتىنى ھەبوۋە، ۋە كۆكەرەۋەي بەشىكى گەرەي ھۇنراۋەكانىتى.

لە دانىشتىكى تايىبەتيدا، سەرھەتاي پايزى ئەمسال لە سلىمانى لەگەل مامۇستا عەلى كەمال باپىردا، ھەۋلى كۆكردنەۋەي زانىارىيەكى زۆرترم دا دەربارەي ئەۋ دەستىنوسە (لەم دانىشتەدا مامۇستا ئەحمەد ھەردى ۋ مامۇستا مەدھۇش بەشداربوون) لە بابەت مىژۋوى نووسىنەۋەي، ۋە

ژماره‌ی لاپه‌رېکانی، قسه‌کانی ماموستا علی که مال باپیر تیکرا یه‌کیان گرتوه له‌گه‌ل ټه‌وانه‌ی له باوکم بیست، هه‌روه‌ها ماموستا علی که مال باپیر، که ده‌ستنوسه‌که‌ی به‌خه‌تی خو‌ی نووسیوه‌ته‌وه، ټه‌وه‌ی پروون کرده‌وه، که چیرۆکه‌که‌ی ټه‌حمه‌د به‌گ هه‌ر ټه‌وه‌نده‌یه وه ټه‌وه دوا لاپه‌رېه‌ی که به‌نیوه‌یی ماوه‌ته‌وه، کو‌تاییی چیرۆکه‌که‌یه وه‌به‌مه له دوو دل‌ی پزگاری کردم.

شیوه‌ی داپشتنی دوا رسته‌ی ټه‌وه لاپه‌رېه‌ش وه که له پېشه‌وه وتم، هه‌ر ټه‌وه راستیه ټه‌سه‌پېن‌ی. بیگومان ټه‌وه‌ی هونراوه‌کانی شاعیر به‌وردی بخوینټه‌وه، له یه‌که چوونیک‌ی ته‌واو ټه‌بین‌ی له نیوانی هیندی هونراوه‌ی شاعیر و ناوه‌رپوکی ټه‌وه چیرۆکه‌دا. شاعیری به‌سۆز، خاوه‌نی هه‌لبه‌ستی له خه‌وه‌ه‌لسن، له به‌شیک‌ی به‌جیی هونراوه‌کانیدا، په‌رده له پرووی ناته‌واویی کو‌مه‌له‌که‌ی و دزی و پرووتاندنه‌وه‌ی کاربه‌ده‌ستانی ټه‌وه سه‌رده‌مه لائهدات، وه‌ده‌ری ټه‌خات که تا چ راده‌یه‌که میلله‌تی هه‌ژاریان چه‌وسانو‌ته‌وه:

جاهیلان بو‌ئیس‌تيفاده‌ی زاتی خو‌یان روژ و شه‌و
له‌م موحیته‌ مه‌نعی عیلم و سنعه‌ت و عیرقان ټه‌که‌ن
پورپه‌شی دنیا و قیامه‌ت ټه‌وه نه‌فامانه‌ن که‌وا
هه‌جوی قه‌وم و میلله‌تی خو‌یان به‌پاره ونان ټه‌که‌ن
ټاسمان ټیسته‌وه‌ها چه‌رخاوه، جاهیل غالبه
گوربه و رپوی خه‌یالی مه‌رتبه‌به‌ی شیران ټه‌که‌ن
چه‌ن که‌سیکی تازه‌ پیاکه‌وتوو له کووره‌ ده‌رچوون
پیاو که‌ چوو بو‌ئیش له پېشا یوقله‌مه‌ی گیرقان ټه‌که‌ن

یاوه‌کو:

مه‌عنای وه‌ها لیک ټه‌ده‌نه‌وه به‌عزی مووه‌زه‌ف

قانون ئەوئەتە كەشفي بكن باخه‌ل و گيرفان
دەسا، هەر ئەم ناوهرۆكه پروئەيه كه له سنوورى تەنگەبەرى هۆنراوهدا
له‌وه‌نده زياتر دەرناپرئ و كه ئەنجامى ليكدانه‌وه و سەرنجدان و
شارەزايى شاعيره‌ له‌و ناوه‌ندهدا كه تيايا ژياوه، بەتايبەتى كه خۆى چەن
كارىكى ميريى بەرپۆه بردووه و بەچاوى خۆى كارەساتى بەرپۆه‌بردنى
ديوه)، بووئە هەويى ئەم سەرگوزشتەيه.
له‌ دواييدا، تكام ئەوهيه كه هەر كەسى زانيارىيه‌كى نوئى هەيه
دەرباره‌ى ئەم دەست‌نووسە بۆمان بنيرئ! پيشه‌كيش سوپاسى دەكەم،
چونكه بەمه‌ خزمەت‌يكي سامانى ئەدەب و زانيارىي ميلله‌ته‌كه‌مان دەكات،
له‌و برۆايشدام كه گيانى پيرۆزى ئەو شاعيره‌ى كه ده‌لى:
جەژنى قوربان، سالى جارى خەلكى قوربان ئەكەن
بۆ وه‌ته‌ن من رۆژى سەد جار رۆحى خۆم قوربان ئەكەم

شايانى ھەموو پېز و خوۋشەويستىيەكە لە لاي ھەموو پوۋشنبىرانى
مىللەتەكەمان.

د. ئىحسان فوئاد

خوئىنەوھەرى بەرپېز.

ئەم لىستەيە بو ئەوھى ئاگادار بېت كە لە چاپدانى ئەم
چىرۆكەدا، زۆربەي وشەكان بەپېي ئىملاي نوئ
نوسراون.

ھەروھە لەبەر ئەمانەتى عىلمىش تۆمارکردنى وشەكان
وھكو خوئى (چۆن لە دەستنووسەكەدايە) بەپېويست
ئەزانين، وا لە خوارەوھەدا چەن نمونەيەك دەبينن:

ئىملاي دەستنووسەكە	ئىملاي كتېپەكە
ولادت	ويلا دەت
قضاء	قەزا
شھيد	شەھيد
معيشت	مەعیشەت
حلال	حەلال
ناممکن	نامومکين
غل وغش	غەلوغەش
وجدان	ويژدان
مسألة	مەسئەلە
قرضدار	قەرزدار
محمد	مەھمەد
شخص	شەخس

موتئهئسیر	متاثر
تهقلیدات	تقلیدات
عهنعونات	عنعنات
مهحره میه تم	محر میتم
مهسه لا	مثلا
حوکمی	حکمی
به عزهن	بعضا
خه لاس	خلاص
قسه	قصه
موده تی	مدتی
زاهیر	ظاهر
عه لاوه	علاوه
ته تحقیقات	تحقیقات
ته هدید	تهدید
نه زارهت	نظارهت
عه زه مهت	عظمت
تهئه مول	تامل
به حیدهت	به حدت
ئیقتراح	اقتراح
ئه تراف	اطراف
به حسی	بحثی
تهسه ورم	تصووم
حوجره ی	حجره

مووهفهق	موفق
مهحصور	محصور
رهزالهت	رذالت
موعهدهل	معدل
لهتيف	لطيف
ئيجازهم	اجازم
ئىسترحام	استرحام
تهعهجويم	تعجبم
قودرهت	قدرت
حاسل	حاصل
تهشهبوسى	تشبثى
موخاتهره	مخاطره
حوزوور	حضور
موعتهميد	معتمد
ئىستيدعا	استدعا
تهقازى	تقاضى
تهتبيق	تطبيق
پروغرام	پروگرام
ئيعتيماد	اعتماد
نهزافهت	نظافه
مولاحزه	ملاحظه
مهقسهد	مقصد
ئهزیهت	اذیت

استغفار	ئىستىغفار
مباشره	موباشهرهت
تحصيلات	تهحسيالات
مظلوم	مهزلووم
ما فوق	ما فوق
تنظيم	تهنزيم
شدت	شيدتهت
اصرار	ئىصرار
عزل	عهزل
لذت	لهزهت
مطبعه	مهتبهعه
مستعار	موستهعار
تصادف	تهسادوف
عمدا	عهمدهن
كلمه	كهليمه
عظمه	عهزهمه
بشریت	بهشهریيهت
قطعا	قهتعهن
مبتلا	موبتهلا
اثنا	ئهثنای
تصادفا	تهصادوفهن
اعضا	ئهعزا
تكامل	تهكامول

تهبیعی	طبیعی
موتلهقهن	مطلقا
موباحه	مباح
مهنزهره	منظره
فهزا	فضا
موعهزهب	معذب
موتلههزیز	متلذذ
قهتعہ	قطعه
ئهرازی	اراضی
زیممهت	زمه
تهسدیق	تصدیق

